

ผลกระทบของการสื่อสารต่างวัฒนธรรมที่มีต่อการปรับตัวของครูชาวจีนที่
สอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร

นางสาว XICHANG HUANG

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารธุรกิจ (ธุรกิจระหว่างประเทศ)
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ. 2556

**The Effect of Cross-Cultural Communication on Adaption of
Chinese Teachers in Bangkok**

XICHANG HUANG

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Business Administration

Department of Business

Faculty of Business, Dhurakij Pundit University

2012

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ผลกระทบของการสื่อสารต่างวัฒนธรรมที่มีต่อการปรับตัวของ ครูชาวจีนที่สอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร
ชื่อผู้เขียน	XICHANG HUANG
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จรัญญา ปานเจริญ
สาขาวิชา	บริหารธุรกิจ
ปีการศึกษา	2556

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการสื่อสารต่างวัฒนธรรม และระดับการปรับตัว ของครูชาวจีนที่สอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร และเพื่อศึกษา ผลกระทบของการสื่อสารต่างวัฒนธรรมที่มีต่อการปรับตัวของครูชาวจีนที่สอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูชาวจีนที่สอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร จำนวน 206 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูชาวจีนที่สอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร มีการสื่อสารต่างวัฒนธรรมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการสื่อสารภายในสังคมของกลุ่มชาติพันธุ์ตนเอง (Ethnic Social Communication) อยู่ในระดับมาก ในขณะที่ด้านความสามารถทางการสื่อสารภายใต้วัฒนธรรมเจ้าบ้าน (Host Communication Competence) และด้านการสื่อสารในสังคมของเจ้าบ้าน (Host Social Communication) อยู่ในระดับปานกลาง

2. ครูชาวจีนที่สอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร มีการปรับตัวในภาพรวมและรายด้าน ทั้ง 3 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การปรับตัวด้านความรู้สึก (Affective Component) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ การปรับตัวด้านพฤติกรรม (Behavior Component) และการปรับตัวด้านความคิด (Cognitive Component) ตามลำดับ

3. ผลการทดสอบสมมุติฐาน พบว่า การสื่อสารต่างวัฒนธรรมในภาพรวม และการสื่อสารต่างวัฒนธรรมด้านการสื่อสารในสังคมของเจ้าบ้าน (Host Social Communication) มีผลกระทบเชิงบวกกับการปรับตัวของครูชาวจีนที่สอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม และในรายด้าน ทั้ง 3 ด้าน คือการปรับตัวด้านความคิด (Cognitive Component) ด้านความรู้สึก (Affective Component) และพฤติกรรม (Behavior Component) อยู่ในระดับน้อย

Thesis Title	The Effect of Cross-Cultural Communication on Adaptation of Chinese Teachers in Bangkok
Author	Xichang Hung
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. Charunya Parncharoen
Department	Business Administration
Academic Year	2013

ABSTRACT

This study aims to study the levels of Cross-Cultural Communication and Adaptation of Chinese teachers in Bangkok. It also aims to study the effect of Cross-Cultural Communication on Adaptation of Chinese teachers in Bangkok. The sample used in this study comprised of 206 Chinese teachers teaching Chinese in Bangkok. Questionnaires were used as a research instrument to collect the data. Data were analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, and correlation coefficients. The results of this study were as follows:

1. The Cross-Cultural Communication of Chinese teachers teaching Chinese in Bangkok in overall was at a high level. When considering in detail, it was found that the Ethnic Social Communication was at a high level while Host Communication Competence and Host Social Communication were at a moderate level.

2. The Adjustment of Chinese teachers teaching Chinese in Bangkok both in overall and all of three components were at a high level. When considering in detail, it was found that Affecting Components had the highest mean, followed by Behavior Component and Cognitive Component, respectively.

3. The results of hypothesis testing indicated that the Cross-Cultural Communication in overall and Host Social Communication had the positive impact on the impact of the host social communication has a positive impact on the Adjustment of Chinese teachers teaching Chinese in Bangkok both in overall and all of three components (Cognitive Component, Affective Component, and Behavior Component) at a low level.

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากผศ.ดร.เจริญญา ปานเจริญ อาจารย์ที่ปรึกษา และสาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ที่กรุณาสละเวลาในการให้คำปรึกษาแนะนำ ให้ความรู้ แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ พร้อมทั้งให้กำลังใจด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่งเสมอมา จนทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ และขอกราบขอบพระคุณผศ.ดร.ภูเบศร์ สมุทรจักรที่ให้กำลังใจ และเอาใจช่วยก่อนที่เลือกหัวข้อการวิจัยนี้

ขอขอบคุณครูชาวเงินที่สอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร ที่ให้การสนับสนุนการทำวิจัย และได้รับความร่วมมือด้านข้อมูลในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง และที่สำคัญยิ่งผู้วิจัยได้รับกำลังใจ และแรงผลักดันอันยิ่งใหญ่จากบิดา มารดา พี่ๆ น้องๆ เพื่อนๆ จนทำให้วิทยานิพนธ์ครั้งนี้บรรลุผลสำเร็จด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบคุณเพื่อนคนจีนและเพื่อนคนไทยที่ช่วยเหลือ แจกแบบสอบถาม และให้กำลังใจมาโดยตลอด

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์และสามารถใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานต่อไป คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงได้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบแด่ คณาจารย์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ทุกท่าน บิดา มารดา พี่ๆ น้องๆ เพื่อนๆ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านไว้ ณ ที่นี้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๗
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๙
กิตติกรรมประกาศ.....	๑
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่	
1. บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
1.3 ขอบเขตของการวิจัย.....	3
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
1.5 นิยามศัพท์.....	4
2. แนวคิดและทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสื่อสารต่างวัฒนธรรม.....	6
2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการปรับตัว.....	16
2.3 ข้อมูลอาจารย์ชาวจีนในประเทศไทย.....	23
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	26
3. ระเบียบวิธีวิจัย.....	28
3.1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	29
3.2 สมมติฐานการวิจัย.....	29
3.3 ประชากรและตัวอย่าง.....	30
3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	31
3.5 วิธีการเก็บข้อมูล.....	33
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
4. ผลการผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	35

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4.2 ผลการวิเคราะห์ด้านการสื่อสารต่างวัฒนธรรม.....	37
4.3 ผลการวิเคราะห์ด้านการปรับตัว.....	43
4.4 ผลการทดสอบสมมุติฐาน.....	47
5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	52
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	52
5.2 อภิปรายผล.....	54
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	56
5.4 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	57
บรรณานุกรม.....	58
ภาคผนวก.....	61
ประวัติผู้เขียน.....	68

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 แนวคิดการสื่อสารในสังคมของ Kim (1995)	12
4.1 จำนวนและร้อยละของเพศ.....	35
4.2 จำนวนและร้อยละของอายุ.....	35
4.3 จำนวนและร้อยละของสถานภาพ.....	35
4.4 จำนวนและร้อยละของระดับการศึกษาสูงสุด.....	35
4.5 จำนวนและร้อยละของระยะเวลาที่สอนภาษาจีนในองค์กร หรือหน่วยงานที่ทำงานด้วยในปัจจุบัน.....	36
4.6 จำนวนและร้อยละของรายได้ต่อเดือน.....	36
4.7 จำนวนและร้อยละของสอนที่ใด.....	37
4.8 การแสดงผลการทดสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม.....	37
4.9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสื่อสารต่างวัฒนธรรมในภาพรวม.....	38
4.10 การสื่อสารต่างวัฒนธรรมด้านการสื่อสารในสังคมของเจ้าบ้าน (Host Social Communication)	39
4.11 การสื่อสารต่างวัฒนธรรมด้านการสื่อสารภายในสังคม ของกลุ่มชาติพันธุ์ตนเอง (Ethnic Social Communication)	40
4.12 การสื่อสารต่างวัฒนธรรมด้านความสามารถทางการสื่อสาร ภายใต้วัฒนธรรมเจ้าบ้าน (Host Communication Competence)	41
4.13 การสื่อสารต่างวัฒนธรรมด้านสิ่งที่ติดตัวผู้แปลทหน้า (Predisposition)	42
4.14 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการปรับตัวในภาพรวม.....	43
4.15 การปรับตัวด้านด้านความคิด (Cognitive Component)	44
4.16 การปรับตัวด้านความรู้สึก (Affective Component)	45
4.17 การปรับตัวด้านด้านพฤติกรรม (Behavior Component)	46
4.18 การแสดงผลกระทบการสื่อสารต่างวัฒนธรรมมีผลกระทบ ต่อการปรับตัวของครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร.....	47
4.19 การแสดงผลกระทบการสื่อสารในสังคมของเจ้าบ้าน(Host Social Communication)ต่อการปรับตัวของครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนใน กรุงเทพมหานคร.....	48

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.20 การแสดงผลกระทบการสื่อสารภายในสังคมของกลุ่มชาติพันธุ์ตนเอง (Ethnic Social Communication)ต่อการปรับตัวของครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีน ในกรุงเทพมหานคร.....	49
4.21 การแสดงผลกระทบความสามารถทางการสื่อสารภายใต้ วัฒนธรรมเจ้าบ้าน(Host Communication Competence)มีผลกระทบต่อการ ปรับตัวของครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร.....	50
4.22 การแสดงผลกระทบสิ่งที่ติดตัวผู้แปลกหน้า (Predisposition) มีผลกระทบต่อการปรับตัวของครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีน ในกรุงเทพมหานคร.....	51

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 Factors Influencing Cross-Cultural Adaptation: A Structural Model Kim (2001, p.87)	11
2.2 แบบจำลองแสดงองค์ประกอบของการปรับตัว.....	20
2.3 จำนวนครูชาวจีนในประเทศไทยปี 2545-2555.....	25
3.1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	29

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพยายามที่จะทำความเข้าใจถึงพฤติกรรมสื่อสารของบุคคลที่อยู่ต่างวัฒนธรรมกันเป็นประเด็นที่น่าสนใจและมีผู้ที่ทำการศึกษากันอย่างกว้างขวาง Gudykunst (2001) ได้กล่าวว่า ในปี ค.ศ. 1959 Edward T. Hall และคณะซึ่งเป็นนักมนุษยวิทยาและนักภาษาศาสตร์ และคณะได้ร่วมมือกันศึกษาองค์ความรู้ในด้านนี้ และได้บัญญัติศัพท์คำว่า “การสื่อสารต่างวัฒนธรรม” (Intercultural Communication) ขึ้นมาและในปัจจุบัน ศักยภาพของเทคโนโลยีการสื่อสารและการคมนาคมก็เอื้ออำนวยให้คนต่างพรหมแดน ต่างวัฒนธรรมสามารถติดต่อสื่อสารและไปมาหาสู่กันได้ง่ายขึ้น

ผู้ที่เดินทางเข้ามาจากต่างวัฒนธรรมนั้น เป็นบุคคลที่เกิดและเติบโตมาในวัฒนธรรมหนึ่งเขาจะถูกสังคมนหล่อหลอมเอาวัฒนธรรมต่างๆในสังคมนั้นเข้าไปในตัวบุคคล ผ่านทางครอบครัว โรงเรียน เพื่อน หรือสื่อต่างๆ กระบวนการที่บุคคลนั้นเปิดรับสิ่งที่สังคมนหล่อหลอมให้กับบุคคลนั้นคือ แนวทางการประพฤติปฏิบัติ วิธีคิด และขบวนการเรียนรู้ซึ่งบุคคลนั้นก็รับรู้และนำไปใช้ปฏิบัติเพื่อจะได้เป็นที่ยอมรับในสังคม และได้รับการยอมรับให้เป็นส่วนหนึ่งของสังคมนั้นๆ ต่อมาเมื่อบุคคลนั้นได้เดินทางไปอยู่ในสถานที่อื่นที่มีวัฒนธรรมต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นการชั่วคราวหรือถาวร บุคคลนั้นจะต้องเรียนรู้ถึงพฤติกรรม วิธีคิดแบบใหม่เพื่อที่จะนำไปใช้ได้ ในสังคมนที่ตนได้ย้ายเข้าไปอยู่ ซึ่งกระบวนการเรียนรู้และปฏิบัตินี้ถือเป็นส่วนหนึ่งของการปรับตัวทางวัฒนธรรมการปรับตัวจึงเป็นเรื่องสำคัญที่ชาวต่างชาติทุกคนต้องเผชิญ ตามสมมติฐานที่นักวิชาการหลายท่านได้ให้ไว้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวต่างวัฒนธรรม (Bertalanffy, 1956; Ford and Lerner, 1992; Ruben and J.kim, 1975; Ruesch and Bateson, 1951/1968 อ้างถึงใน Kim, 1995) ที่ว่า มนุษย์มีแรงผลักดันภายในที่จะปรับตัวและเติบโตให้เข้ากับสังคมที่ตนเองอาศัยอยู่ ซึ่งการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่นี้จะเป็นขั้นตอนและกระบวนการที่ทำผ่านการสื่อสาร และการปรับตัวนี้เป็นขั้นตอนที่ซับซ้อนและเป็นพลวัตรซึ่งจะดำเนินต่อไปเรื่อยๆ

ปัจจุบันมีการขยายตัวของภาคธุรกิจการค้าระหว่างประเทศเพิ่มมากขึ้นในหลายประเทศ สาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นอีกประเทศหนึ่งที่เข้ามาประกอบธุรกิจอยู่ในประเทศไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันจึงทำให้มีประชาชนชาวไทยที่มีเชื้อสายจีนอยู่เป็นจำนวนมาก

นอกจากนี้สาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นประเทศที่มีประชากรเป็นอันดับ 1 ของโลก นักธุรกิจไทย จึงเห็นความจำเป็นที่จะต้องศึกษาภาษาจีนเพิ่มเติมเพื่อติดต่อกับการค้า ร่วมลงทุนธุรกิจกับคนจีนอีกทั้ง ภาษาจีนเป็นหนึ่งในภาษาสำคัญของโลกทั้งในเวทีเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองระหว่างประเทศ รองจากภาษาอังกฤษซึ่งรัฐบาลไทย มีนโยบายในการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนใน สถานศึกษาต่างๆ ประกอบกับทางรัฐบาลประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนก็มีการสนับสนุน ส่งเสริมครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนเพิ่มมากขึ้น โดยได้ส่งครูอาสาสมัครสอนภาษาจีนมาสอนใน ประเทศไทยอย่างต่อเนื่องจะเห็นได้จากข้อมูลจากสำนักบริหารแรงงานต่างด้าวที่พบว่ามีครูชาวจีน ที่มาสอนภาษาจีนในประเทศไทยที่ถูกต้องตามกฎหมายมีจำนวนเพิ่มขึ้นมาก โดยพบว่าในปี พ.ศ. 2545 มีครูชาวจีนในประเทศไทยจำนวน 73 คนและในปี พ.ศ. 2555 มีจำนวนทั้งสิ้น 2,450 คน เพิ่มขึ้น 32.56 เท่าจากปี พ.ศ. 2545 จากข้อมูลนี้ยังพบว่าจำนวนครูต่างชาติที่เข้ามาสอนในประเทศไทยมากที่สุด 3 อันดับแรกคือ ประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศอังกฤษ และประเทศสหรัฐอเมริกา ตามลำดับ ซึ่งครูชาวต่างชาติจาก 3 ประเทศนี้จะเน้นสอนภาษาอังกฤษเป็นหลัก ในขณะที่ครูชาวจีน เป็นครูต่างชาติอันดับที่ 4 ที่มุ่งเน้นการสอนภาษาจีนเป็นหลัก (ข้อมูลจาก <http://wp.doe.go.th/>)

ปัจจุบันนี้ภาษาจีนมีความสำคัญเพิ่มขึ้นอย่างมากเนื่องจากเป็นภาษาสำคัญอันดับ 2 รอง จากภาษาอังกฤษ และมีครูชาวจีนที่มาจากสาธารณรัฐประชาชนจีนมากขึ้นทุกวันนี้ เพื่อพัฒนาครู ชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนได้ดีขึ้น ดังนั้นการศึกษาการปรับตัวของครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนใน กรุงเทพมหานครจึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจ โดยในการศึกษาค้นคว้าวิจัยครั้งนี้จะศึกษาถึงผลกระทบ ของการสื่อสารต่างวัฒนธรรมต่อการปรับตัวของครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นประเด็นที่มีการศึกษาน้อยมาก ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ มีส่วนสำคัญและเป็น ประโยชน์อย่างยิ่งต่อครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานครเพื่อใช้ในการปรับตัว เนื่องจากในปัจจุบันนี้ได้มีการจ้างครูชาวจีนเข้ามาสอนเป็นจำนวนมาก อีกทั้งครูยังเป็นผู้ที่จะต้อง มีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นคนไทย และจะต้องทำให้นักเรียนเข้าใจถึงบทเรียนที่ครู ได้ทำการสอนอีกด้วย ประเด็นที่จะทำการศึกษานั้นจะทำการศึกษาถึงการสื่อสารต่างวัฒนธรรมและ การปรับตัวของครูชาวจีนที่มาสอนในกรุงเทพมหานคร

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาระดับการสื่อสารต่างวัฒนธรรมของครูชาวจีนที่สอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาระดับการปรับตัวของครูชาวจีนที่สอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร

3. เพื่อศึกษาผลกระทบของการสื่อสารต่างวัฒนธรรมต่อการปรับตัวของครูชาวจีนที่สอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1.3.1 ขอบเขตด้านประชากรและพื้นที่

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร 420 คนในปี 2555 (ข้อมูลจากการสอบถามจากเจ้าหน้าที่กระทรวงศึกษาธิการที่ดูแลครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร)

1.3.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ตัวแปรที่เป็นการศึกษาครั้งนี้จะเน้นศึกษาการส่งผลกระทบระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามดังนี้

ตัวแปรอิสระคือการสื่อสารต่างวัฒนธรรม 4 ด้านตามแนวความคิดของ Kim (1995) ประกอบด้วย

- 1) การสื่อสารในสังคมของเจ้าบ้าน (Host Social Communication)
- 2) การสื่อสารภายในสังคมของกลุ่มชาติพันธุ์ตนเอง (Ethnic Social Communication)
- 3) ความสามารถทางการสื่อสารภายใต้วัฒนธรรมเจ้าบ้าน (Host Communication Competence)

- 4) สิ่งที่ดีในตัวผู้แปลภาษา (Predisposition)

ตัวแปรตามคือ การปรับตัวของครูชาวจีนที่สอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร 3 ด้านตามแนวความคิดของ Harry C.Triandis (1971) ประกอบด้วย

- 1) ด้านความคิด (Cognitive Component)
- 2) ด้านความรู้สึก (Affective Component)
- 3) ด้านพฤติกรรม (Behavior Component)

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

ผลที่ได้รับจากการวิจัยครั้งนี้

1. สามารถนำไปเป็นข้อมูลเพื่อช่วยด้านการสื่อสารของครูชาวจีนที่สอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานครให้ดีขึ้น

2. สามารถนำไปเป็นข้อมูลเพื่อช่วยด้านการปรับตัวของครูชาวจีนที่สอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานครให้ดีขึ้น

3. สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยนี้มาพัฒนาการสื่อสารระหว่างประเทศให้ดียิ่งขึ้น

1.5 นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ

การสื่อสารต่างวัฒนธรรม (Cross-Cultural Communication) หมายถึง การติดต่อ การมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างบุคคลที่มาจากต่างวัฒนธรรมกันในการศึกษานี้คือ ครูจีนกับคนไทย

การสื่อสารภายในสังคมของเจ้าบ้าน (Host Social Communication) หมายถึง สื่อระบบความคิดของชนเจ้าบ้านเปรียบเทียบกับพฤติกรรมของตนเป็นแหล่งสำคัญของการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงแรกของการปรับตัวกับผู้แปลกหน้า

การสื่อสารภายในสังคมของกลุ่มชาติพันธุ์ตนเอง (Ethnic Social Communication) หมายถึง สื่อวิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต หนังสือพิมพ์ และสิ่งพิมพ์ต่างๆ ที่มาจากสาธารณรัฐประชาชนจีน หรือดำเนินการในประเทศไทยหรือจากต่างประเทศ แต่เผยแพร่เป็นภาษาจีนที่ออกอากาศเป็นภาษาจีนในประเทศไทย เป็นต้น

ความสามารถทางการสื่อสารภายใต้วัฒนธรรมเจ้าบ้าน (Host Communication Competence) หมายถึง ความสามารถทางความคิดความรู้ ความรู้สึกและแสดงอารมณ์ การปฏิบัติภายใต้วัฒนธรรมเจ้าบ้าน

สิ่งที่ดีในตัวผู้แปลกหน้า (Predisposition) หมายถึง การเข้ารับการ ฝึกอบรมทางวัฒนธรรม การเรียนรู้ภาษาของเจ้าบ้าน หรือการที่ได้เคยติดต่อกับเจ้าภาษามาก่อนการเตรียมพร้อมนี้จะมากหรือน้อยก็จะได้รับอิทธิพลมาจากความคาดหวังที่มีต่อประเทศเจ้าบ้านรวมทั้งการเปิดรับวัฒนธรรมใหม่ด้วย

การปรับตัว (Adaptation) หมายถึง ครูชาวจีนที่มีการปรับตัวในที่ต่างจากวัฒนธรรมเดิมของตน คือ การปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมในวัฒนธรรมหลักเพื่อดำเนินชีวิตประจำวัน ได้แก่ ครูชาวจีนที่สามารถสื่อสารและอยู่ร่วมกับนักเรียนไทยและคนไทย โดยเข้าใจถึงความแตกต่างวัฒนธรรมและพยายามปฏิบัติตนให้เข้ากับวัฒนธรรมไทยและคนไทยได้ เพื่อสามารถดำเนินชีวิตประจำวันอยู่ได้ในสังคมไทย และด้านการทำงานการสอนนักเรียนไทย โดยวัดจากการปรับตัวด้านความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมในการดำเนินชีวิตประจำวันของครูชาวจีนของสังคมไทย

การปรับตัวด้านความคิด (Cognitive Component) หมายถึง ความคิดเห็นของบุคคลอันเกิดจากบุคคลมีความรู้และการตัดสินใจต่อสิ่งเร้าได้ครบถ้วนแล้ว บุคคลจะมีความคิดต่อสิ่งเร้าในทางบวกหรือลบชัดเจนขึ้น

การปรับตัวด้านความรู้สึก (Affective Component) หมายถึงความรู้สึกของบุคคลที่เกิดจากการมีความคิดและความรู้ ซึ่งความรู้สึกดังกล่าวอาจเป็นไปได้ในทางบวกหรือทางลบต่อสิ่งนั้นก็ได้

การปรับตัวด้านพฤติกรรม (Behavior Component) หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกต่ออย่างใดอย่างหนึ่ง พฤติกรรมดังกล่าวจะเป็นสิ่งบอกลักษณะและทิศทางของการปรับตัวของบุคคล

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง“ผลกระทบการสื่อสารต่างวัฒนธรรมที่มีต่อการปรับตัวของครูชาวจีนในประเทศไทย”ผู้ศึกษาได้นำแนวคิด เอกสาร ทฤษฎี ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสื่อสารต่างวัฒนธรรม
 - 2.1.1 ความหมายการสื่อสารต่างวัฒนธรรม
 - 2.1.2 อุปสรรคในการสื่อสารต่างวัฒนธรรม
 - 2.1.3 แนวคิดการปรับตัวด้านการสื่อสารต่างวัฒนธรรมของ Young Yun Kim
- 2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการปรับตัว
 - 2.2.1 ความหมายการปรับตัว
 - 2.2.2 ขั้นตอนในการปรับตัว
 - 2.2.3 ทฤษฎีการปรับตัวต่างวัฒนธรรมของ Harry C.Triandis
 - 2.2.4 ปัจจัยมีผลต่อการปรับตัวของ Ting-Toomey
- 2.3 ข้อมูลครูชาวจีนในประเทศไทย
 - 2.3.1 นโยบายการส่งเสริมการเรียนภาษาจีน
 - 2.3.2 ข้อมูลครูชาวจีนในประเทศไทย
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสื่อสารต่างวัฒนธรรม

2.1.1 ความหมายการสื่อสารต่างวัฒนธรรม

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการสื่อสารต่างวัฒนธรรมดังนี้

การสื่อสารต่างวัฒนธรรมในภาษาอังกฤษว่า“Intercultural Communication”แปลว่าคือการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมแต่เพราะว่าการสื่อสารกับวัฒนธรรมที่แตกต่างก็เลยใช้การสื่อสารต่างวัฒนธรรม และให้ความหมายว่าเป็น“กระบวนการถ่ายทอดและตีความหมายปฏิสัมพันธ์และสัญลักษณ์ ระหว่างคนที่มาจากวัฒนธรรมที่ต่างกันภายใต้บริบททางการสื่อสารหนึ่งๆ” (เมตตา วิวัฒนานุกูล, 2536)

การศึกษาเกี่ยวกับการสื่อสารต่างวัฒนธรรม จึงสนใจในด้านการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับความแตกต่างของแต่ละวัฒนธรรม สาเหตุและองค์ประกอบที่มีผลต่อความแตกต่างนั้น ปัญหาและแนวทางแก้ไข เพื่อสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างบุคคลที่มาจากวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน (เมตตา วิวัฒนาคุณ, 2536)

การสื่อสารต่างวัฒนธรรม (Intercultural Communication) หมายถึงกระบวนการแลกเปลี่ยนและตีความสัญลักษณ์ในบริบทต่างๆ โดยบุคคลในกระบวนการสื่อสารนั้น มีความแตกต่างทางวัฒนธรรมมากในระดับที่มีการตีความซึ่งเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เหมาะสมแตกต่างกัน ซึ่งนำไปสู่ความหมายที่ไม่เหมือนกัน (Lusting and Koester, 1993 อ้างถึงใน เมตตา วิวัฒนาคุณ, 2536)

สรุปได้ว่าการสื่อสารต่างวัฒนธรรมหมายถึง การติดต่อการมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างบุคคลที่มาจากต่างวัฒนธรรมกัน

2.1.2 อุปสรรคในการสื่อสารต่างวัฒนธรรม

Jandt (1998) กล่าวว่า เมื่อมีการสื่อสารกับผู้คนจากต่างวัฒนธรรม มีข้อสำคัญที่ควรจำไว้ว่าวัฒนธรรมและการสื่อสารมีความเกี่ยวข้องกันอยู่อย่างมาก วิธีการที่คนมองการสื่อสารว่าคืออะไร ต้องทำอะไร และทำไมต้องทำอย่างนั้น เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม โอกาสของความเข้าใจผิดระหว่างสมาชิกจากต่างวัฒนธรรมจะมีมาก โดยอุปสรรคในการสื่อสารที่อาจจะพบได้สามารถแบ่งเป็น

1) ความกังวลใจ (Anxiety) เป็นความรู้สึกประหม่า ซึ่งจะสามารถส่งผลกระทบต่อ การสื่อสารเมื่อคนเราจดจ่อความรู้สึกของเราในเรื่องใดเรื่องหนึ่งมากเกินไป เช่น ถ้าคนหนึ่งพูดกับคนอื่นในภาษาประจำชาติที่เราอยู่ เราก็อาจจะกังวลว่า คนที่เราพูดอยู่จะเร็วเกินไป หรือใช้คำที่เราไม่เข้าใจเป็นต้น ความกังวลใจอาจจะส่งผลกระทบต่อความสามารถในการสื่อสารความคิดของเราไปยังผู้อื่นด้วย เช่น อาจจะทำให้พูดและเรียนรูปแบบประโยคผิดๆออกไปได้

2) การคิดว่าจะมีความคล้ายคลึงกัน (Assuming Similarity Instead of Difference) สิ่งนี้มักจะเกิดขึ้นเสมอถ้าบุคคลนั้นไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับอีกวัฒนธรรมหนึ่ง การคิดเอาเองว่าวัฒนธรรมนั้นอาจคล้ายกับวัฒนธรรมตน อาจเป็นสาเหตุให้บุคคลนั้นละเลยต่อความแตกต่างที่สำคัญ ในทำนองเดียวกัน ถ้าคิดว่าทุกอย่างต้องแตกต่างกัน ก็ยังไม่ใช่สิ่งที่ถูกต้องนัก สิ่งที่เราควรทำที่สุดเมื่อต้องเผชิญหน้ากับวัฒนธรรมใหม่คือ ไม่ต้องคิดเอาเองว่าจะเป็นอย่างไร และให้ถามกับคนในวัฒนธรรมนั้นเลยว่าควรทำอย่างไร

3) การมีภาพกำหนดตายตัว (Stereotypes) มีความหมายได้ทั้งการตัดสินในแง่ลบและแง่บวกต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง โดยอาศัยสิ่งที่สังเกตเห็นได้ บางคนก็จะมีภาพตายตัวที่เป็นในแง่บวกโดยอาศัยจากการเป็นสมาชิกของกลุ่มอาชีพใดอาชีพหนึ่ง เช่น บางคนจะถือว่าหมอทุกคน

จะต้องฉลาด และมีความรอบเป็นต้น

4) การยกเอาตนเองเป็นศูนย์กลาง (Ethnocentrism) เป็นการตัดสินวัฒนธรรมอื่นในแง่ไม่ดีโดยใช้มาตรฐานในวัฒนธรรมของตนเองเป็นเครื่องตัดสิน และมักจะเชื่อว่าการกระทำในแบบวัฒนธรรมของตนดีกว่าของผู้อื่น แต่ถึงแม้ว่าการกระทำเช่นนี้จะถือว่าเป็นอุปสรรคในการสื่อสาร แต่ก็จะเป็นปกติธรรมดาสำหรับคนที่ประสบกับสถานที่ที่เรียกว่า “Culture Shock” ที่จะใช้การตัดสินด้วยวิธีนี้ เพราะเมื่อมีการเรียนรู้วัฒนธรรมใหม่ แต่ละคนก็อาจจะผ่านช่วงนี้ไปได้แล้ว ก็มักจะเห็นว่าไม่มีวัฒนธรรมใดดีกว่าวัฒนธรรมใด แต่ว่าจะเป็นความแตกต่างกันมากกว่า

5) การมีอคติ (Prejudice) คือ ความไม่ชอบ ความสงสัย หรือความเกลียดโดยไม่มีเหตุผลต่อคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งต่อเชื้อชาติ ศาสนา หรือเพศ คนที่มีอคติมักจะเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้ยากถึงแม้ว่าจะได้รับข้อมูลที่แตกต่างจากความคิดเดิมแล้วก็ตาม

6) ภาษา (Language) ภาษาอาจจะเป็นอุปสรรคต่อการสื่อสารได้เมื่อมีการแปลความหมายของคำประโยคในภาษานั้นอย่างไม่ถูกต้อง ปัญหาที่เกิดในการแปลคือ การมีคำศัพท์สำนวน หรือหลักไวยากรณ์ที่ในอีกภาษาหนึ่งไม่มี ประสบการณ์และ Concepts ที่มีอยู่ในแต่ละวัฒนธรรมในบางครั้งการแปลไม่สามารถทำได้โดยการแปลคำต่อคำ เพราะคำมีอยู่ในภาษาแต่ละภาษาก็มีโครงสร้างรูปประโยคที่ไม่เหมือนกัน การแปลที่ไม่ถูกหลักไวยากรณ์ก็อาจทำให้เกิดการสับสน หรืออาจจะทำให้ความหมายเปลี่ยนไปเลยก็ได้ นอกจากนี้ ในแต่ละวัฒนธรรมก็จะให้ประสบการณ์ที่ไม่เหมือนกัน ซึ่งจะทำให้เกิดปัญหาในการแปล เมื่อคนจากวัฒนธรรมหนึ่งต้องไปอยู่ในวัฒนธรรมที่มีประสบการณ์อีกแบบหนึ่งซึ่งในวัฒนธรรมเดิมของตนไม่มี และความเข้าใจใน Concept ของคนแต่ละวัฒนธรรมอาจไม่เหมือนกัน เช่น Concept ของ “ความเสมอภาค” หรือ “เสรีภาพ” อาจไม่เหมือนกันในแต่ละวัฒนธรรม เป็นต้น

7) การเหยียดเชื้อชาติ (Racism) คือ อคติที่มีต่อบุคคลในเชื้อชาติใดเชื้อชาติหนึ่ง

8) การตีความอวัจนภาษาอย่างผิดๆ เมื่อการสื่อสารไม่ได้ใช้ภาษาเดียวกัน การใช้ภาษามือจึงอาจเกิดขึ้น ในสถานการณ์เช่นนี้ จึงจำเป็นที่ต้องรู้ว่า ภาษามือและการแสดงท่าทางประกอบการสื่อสาร ไม่ใช่จะได้โดยมีความหมายเดียวกันในทุกวัฒนธรรม ภาษามือหรือท่าทางที่ใช้สื่อความหมายในวัฒนธรรมหนึ่ง อาจใช้ไม่ได้ในอีกวัฒนธรรมหนึ่งเพราะอาจมีความหมายกันคนละอย่างหรือไม่มีความหมายเลยก็ได้

ดังนั้นปัญหาหลักของการสื่อสารต่างวัฒนธรรม คือ ความแตกต่างของลักษณะการให้ความหมายและพฤติกรรมการสื่อสาร เพราะผู้ส่งสารและผู้รับสารที่มาจากวัฒนธรรมต่างกัน การสร้างความเข้าใจร่วมกันของการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมนั้นผู้ส่งสารและผู้รับสารจะต้องมีทัศนคติที่ดีต่อกัน และจะต้องไม่มีความรู้ดีกว่าเด่นกว่าหรือด้อยกว่าในการมีปฏิสัมพันธ์ โดยเฉพาะ

ในกลุ่มที่มีความแตกต่างทางด้านเชื้อชาติศาสนาและชนเผ่า (Samovar and Porter, 1995, pp.26)

2.1.3 แนวคิดการปรับตัวด้านการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมของ Young Yun Kim

Gudykunst (1998) ได้แยกแยะให้เห็นถึงสาเหตุหลัก (Basic Causes) และสาเหตุผิวเผิน (Superficial Causes) เกี่ยวกับการปรับตัวระหว่างวัฒนธรรม (Intercultural Adaptation) เขากล่าวว่าสาเหตุหลัก คือ การจัดการกับความไม่แน่ใจ และการจัดการกับความกังวลใจโดยความไม่แน่ใจ (Uncertainty) คือผู้แปลหน้าจะไม่แน่ใจในการตีความหรือแสดงทัศนคติความเชื่อการให้คุณค่า และพฤติกรรมในการมีปฏิสัมพันธ์ต่อเจ้าบ้านผู้แปลหน้าต้องการที่จะคาดการณ์ถึงพฤติกรรมที่เหมาะสมที่เจ้าบ้านต้องการให้ผู้แปลหน้าแสดงออกและผู้แปลหน้ายังต้องการที่จะสามารถอธิบายถึงทัศนคติความรู้สึกและพฤติกรรมของเจ้าบ้านให้ได้ซึ่งความต้องการที่จะรู้ว่าทำไมเจ้าบ้านถึงมีพฤติกรรมเช่นนั้นเป็นขั้นตอนของการลดความไม่แน่ใจส่วนความกังวลใจ (Anxiety) เป็นความเครียดหรือความไม่ต้องการที่จะสื่อสาร (Apprehension) ที่ผู้แปลหน้ามีในการที่จะสื่อสารกับเจ้าบ้านซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะเกิดจากความคาดหวังในเชิงลบที่ผู้แปลหน้ามีต่อเจ้าบ้าน

Kim (2001) กล่าวว่าสาเหตุที่ทำให้เกิดความแตกต่างในการปรับตัวของผู้แปลหน้าในสังคมเจ้าบ้านนั้นมาจากปัจจัยที่สำคัญ คือ การสื่อสาร เพราะการสื่อสารนั้นเป็นช่องทางที่ผู้แปลหน้าสามารถใช้เรียนรู้ถึงสำคัญลักษณะที่สำคัญต่างๆ ของสังคมเจ้าบ้าน Kim (2001) กล่าวถึงกิจกรรมการสื่อสารตามแนวคิดของ Ruben ว่าจะพิจารณาได้เป็น 2 แง่มุมคือ การสื่อสารในสังคม (Social Communication) และการสื่อสารของบุคคล (Personal Communication) (ดังภาพที่ 2.1)

1) การสื่อสารของบุคคล (Personal Communication) คือกระบวนการภายในจิตใจที่แต่ละบุคคลจะต้องจัดการให้ตัวเองมีพฤติกรรมที่ใช้ในการปฏิบัติในสังคม พัฒนาการฟัง หรือแสดง ความเข้าใจและตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน คือเมื่อผู้แปลหน้าได้รับประสบการณ์ที่แตกต่างกันในวัฒนธรรมใหม่ ก็จะนำมาสร้างรูปแบบของการตอบสนองเพื่อที่จะได้เกิดความเข้าใจ และสามารถที่จะตอบสนองไปให้เจ้าบ้านเข้าใจความตั้งใจของตนได้อย่างไรก็ตาม ปัจจัยที่ต้องพิจารณาในแง่ของการสื่อสารของบุคคลต่างวัฒนธรรมนั้นมีประเด็นที่ต้องศึกษาดังนี้

1.1) โครงสร้างทางความคิด (Cognitive Structure) หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า กระบวนการรับรู้ (Perceptual Process) คือการจัดเรียงประสบการณ์ต่างๆของผู้แปลหน้าให้อยู่ในรูปแบบที่จะทำให้ผู้แปลหน้านั้นสามารถที่จะจัดการกับสิ่งเร้าในสังคมวัฒนธรรมใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2) ความรู้ (Knowledge) คือความรู้ถึงรูปแบบและกฎเกณฑ์ของระบบการสื่อสารของเจ้าบ้าน ซึ่งความรู้นี้มีผลอย่างมากในการที่จะทำให้ผู้แปลหน้าเข้าถึงช่องทางการสื่อสารในสังคมเจ้าบ้าน ในการสื่อสารระหว่างบุคคลกับเจ้าบ้านและสื่อมวลชนของเจ้าบ้าน

1.3) ภาพลักษณ์ของตนเอง (Self-Image) คือภาพลักษณ์ของตนเองที่มีในสายตาเจ้าบ้านและในสายตาของกลุ่มผู้แปลกหน้าด้วยกัน

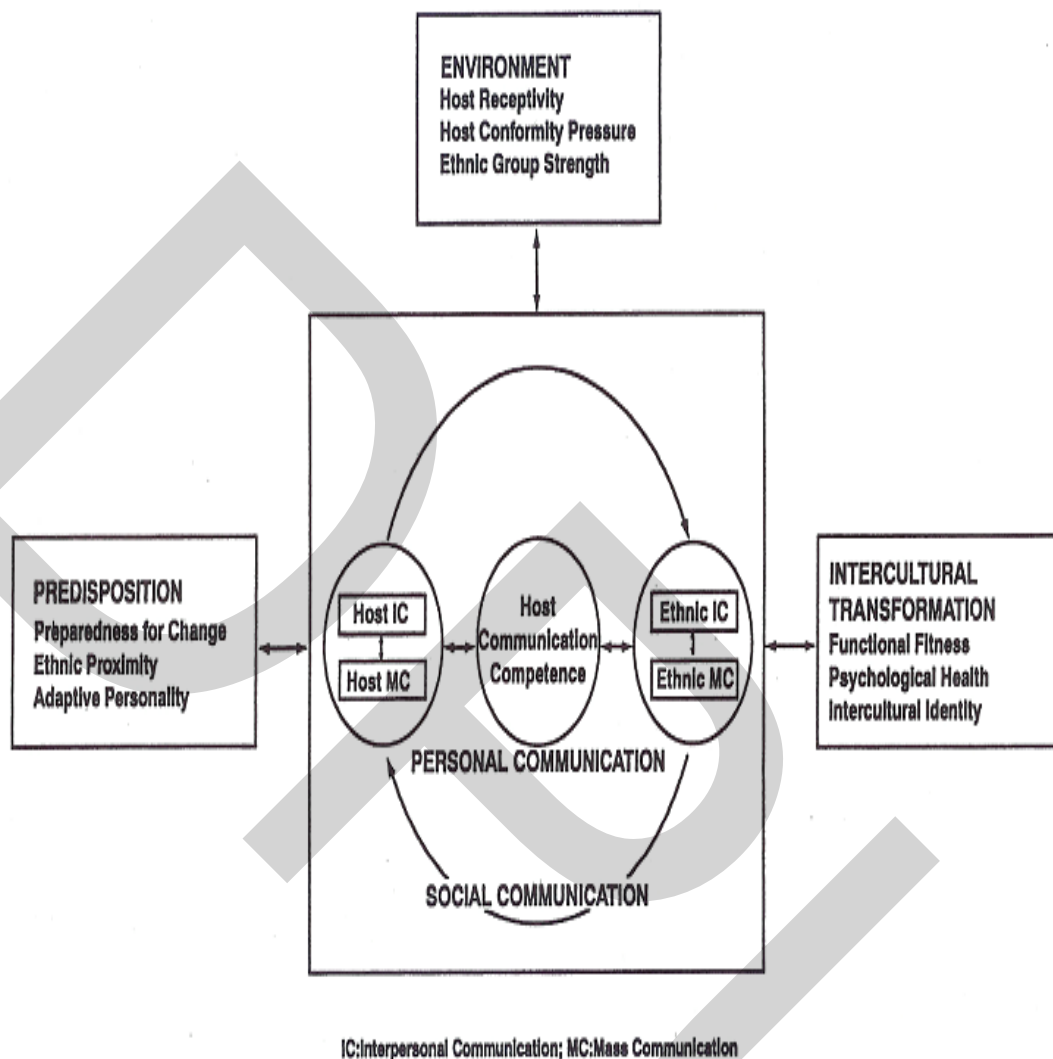
1.4) แรงจูงใจในการปรับตัว (Acculturation Motivation) คือแรงจูงใจที่จะทำให้ผู้แปลกหน้าเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ เข้าร่วมในกิจกรรมของเจ้าบ้านและโน้มน้าวไปยังสภาพแวดล้อมใหม่

1.5) ในบริบทของการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมนั้นการสื่อสารระหว่างบุคคลสามารถอธิบายได้ในลักษณะของ ความสามารถในการสื่อสารในประเทศเจ้าบ้าน (Host Communication Competence) คือความสามารถภายในของผู้แปลกหน้าแต่ละบุคคลในการใส่รหัสและถอดรหัสข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารในชีวิตจริง ที่จะต้องมีปฏิสัมพันธ์กับเจ้าบ้าน ซึ่งความสามารถทางการสื่อสารนั้นแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท คือความสามารถทางความคิด (Cognitive Competence) ความสามารถทางการแสดงความรู้สึก (Affective Competence) และความสามารถทางการปฏิบัติ (Operational Competence)

ความสามารถทางการสื่อสารของผู้แปลกหน้านั้นจะแสดงออกมาได้เมื่อมีการสื่อสารภายในสังคม (Social Communication) ซึ่งจะเป็นไปใน 2 ทิศทางคือ สื่อมวลชน (Mass Communication) และการสื่อสารระหว่างบุคคล (Interpersonal Communication)

สื่อมวลชน (Mass Communication) ในที่นี้คือสื่อมวลชนของเจ้าบ้านซึ่งจะมีผลต่อการปรับตัวเป็นอย่างมาก คือผู้แปลกหน้าจะได้เรียนรู้ถึงแง่มุมด้านต่างๆของระบบสังคมวัฒนธรรมของเจ้าบ้าน สื่อมวลชนจะมีผลต่อการปรับตัวในช่วงแรกๆ และสื่อมวลชนเป็นช่องทางที่ไม่สามารถสร้างความกดดันให้แก่ผู้แปลกหน้าได้ เพราะช่องทางนี้ไม่สามารถที่จะให้ผู้แปลกหน้าสามารถโต้ตอบและแสดงผลตอบรับ (Feedback) ได้

การสื่อสารระหว่างบุคคล (Interpersonal Communication) จะเกิดขึ้นผ่านทางความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล สังกัดได้จากระดับของความสนิทสนม ระดับของการติดต่อกันของผู้แปลกหน้าที่มีต่อเจ้าบ้าน ซึ่งสามารถที่จะคาดเดาถึงการสื่อสารระหว่างบุคคลนี้ได้จากเนื้อหาของ การสื่อสารต่างวัฒนธรรม ซึ่งแตกต่างจากสื่อมวลชน

ภาพที่ 2.1 Factors Influencing Cross-Cultural Adaptation: A Structural Model Kim (2001, p.87)

2) การสื่อสารในสังคม (Social Communication) จากแนวคิดของ Ruben นี้ Kim (1995) ได้นำมาพัฒนาสร้างเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาถึงเรื่องการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมไว้โดยกล่าวว่า การปรับตัวข้ามวัฒนธรรมนั้นจะมุมมองเป็น 2 ด้านคือด้านกระบวนการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมคือเป็นรูปแบบการสื่อสารที่เกิดขึ้นกับผู้ที่เข้ามาอยู่ในวัฒนธรรมใหม่ และด้านโครงสร้างของการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมคือเป็นการกล่าวถึงปัจจัยทางการสื่อสารที่มีผลต่อการปรับตัวข้ามวัฒนธรรม ซึ่งทั้ง 2 มุมมองนี้มีความเกี่ยวเนื่องกันอยู่จึงสามารถที่จะสรุปออกมาได้เป็นแนวคิดดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 แนวคิดการสื่อสารในสังคมของ Kim (1995)

องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ในการปรับตัว	มิติที่ใช้ในการศึกษาองค์ประกอบแต่ละส่วน
1. การสื่อสารภายในสังคมของเจ้าบ้าน (Host Social Communication)	การสื่อสารระหว่างบุคคลกับเจ้าบ้าน สื่อมวลชนของเจ้าบ้าน
2. การสื่อสารภายในสังคมของกลุ่มชาติพันธุ์ตนเอง (Ethnic Social Communication)	การสื่อสารระหว่างบุคคลของกลุ่มชาติพันธุ์ตนเอง สื่อมวลชนของกลุ่มชาติพันธุ์ตนเอง
3. ความสามารถในการสื่อสารภายใต้วัฒนธรรมเจ้าบ้าน (Host Communication Competence)	ความสามารถในการคิดภายใต้วัฒนธรรมเจ้าบ้าน ความสามารถในการแสดงความรู้สึกลงใต้วัฒนธรรมเจ้าบ้าน ความสามารถในการปฏิบัติตนภายใต้วัฒนธรรมเจ้าบ้าน
4. สิ่งแวดล้อม (Environment)	ลักษณะการเปิดรับของเจ้าบ้าน ระดับความอ่อนปรนในการให้ปฏิบัติตามของเจ้าบ้าน ความเข้มแข็งของกลุ่มชนชาติพันธุ์เดียวกัน
5. สิ่งที่ดีในตัวผู้แปลกหน้า (Predisposition)	การเตรียมตัวล่วงหน้า ความเป็นชนชาติพันธุ์ ลักษณะบุคลิกภาพ
6. การเปลี่ยนรูปในเชิงระหว่างวัฒนธรรม (Intercultural Transformation)	การกระทำที่เหมาะสม สุขภาพจิต อัตลักษณ์ของความต่างวัฒนธรรม

ที่มา: Kim (1995) อ้างถึงใน ธานีษฎ์ กองแก้ว (2544)

องค์ประกอบที่ 1 การสื่อสารภายในสังคมของเจ้าบ้าน (Host Social Communication)
การสื่อสารที่เกิดขึ้นในสังคมของเจ้าบ้านนั้นมีประเด็นที่น่าสนใจอยู่ 2 ด้านคือ การสื่อสารระหว่างบุคคลกับเจ้าบ้านและสื่อมวลชนของเจ้าบ้าน

1) การสื่อสารระหว่างบุคคลกับเจ้าบ้าน (Host Interpersonal Communication) จะมีส่วนช่วยให้ผู้แปลกหน้าเข้าใจถึงระบบความคิดของผู้คนในสังคมเจ้าบ้านและสามารถใช้การสื่อสารนี้เพื่อเป็นตัวเปรียบเทียบกับพฤติกรรมของตนได้

2) สื่อมวลชนของเจ้าบ้าน (Host Mass Communication) จะช่วยให้ผู้แปลกหน้าเข้าไปอยู่ในปฏิสัมพันธ์เสมือนจริงในสังคม (Para-Social Interaction) ซึ่งแม้ว่าสื่อมวลชนนั้นจะไม่สามารถที่จะทำให้ผู้แปลกหน้าตอบสนองได้แต่สื่อมวลชนก็เป็นแหล่งสำคัญของการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงแรกของการปรับตัวกับผู้แปลกหน้า ซึ่งเป็นช่วงที่ผู้แปลกหน้าไม่ได้มีปฏิสัมพันธ์กับชนเจ้าบ้านมากนัก

องค์ประกอบที่ 2 การสื่อสารภายในสังคมของกลุ่มชาติพันธุ์ตนเอง (Ethnic Social Communication)

ประเด็นที่จะใช้พิจารณาคือ การสื่อสารระหว่างบุคคลของชนชาติพันธุ์ตนเอง และสื่อมวลชนของชนชาติพันธุ์ตนเอง กล่าวคือ ในช่วงแรกของการปรับตัว ผู้แปลกหน้าจะมีความสามารถในการสื่อสารกับผู้คนในสังคมเจ้าบ้านในระดับต่ำ และผู้แปลกหน้าที่เข้ามาอยู่ใหม่ก็จะไม่สามารถที่จะใช้เกณฑ์ของตัวเองในการประเมินพฤติกรรม หรือเข้าใจการสื่อสารต่างๆ ได้ดังนั้นผู้แปลกหน้าจึงจำเป็นต้องพึ่งพาชนชาติพันธุ์ของตนเอง ในด้านของแหล่งข้อมูลข่าวสาร เป็นเพื่อนไว้ปรับทุกข์ ระบายเรื่องราวต่างๆ

เมื่อผ่านช่วงแรกของการปรับตัวมาสู่ระยะ การสื่อสารภายในกลุ่มชาติพันธุ์ของตนเองนั้น กลายเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงอัตลักษณ์ของชาติพันธุ์ตนเองเอาไว้ ซึ่งไม่ว่าจะมีทางเลือกหรือสถานการณ์บังคับ โดยมากแล้วผู้แปลกหน้าจะให้ความไว้วางใจแก่ชนชาติพันธุ์เดียวกันมากกว่า และจะจำกัดขอบเขตการสื่อสารกับชนเจ้าบ้านให้ลดลง ซึ่งจะเป็นอุปสรรคในการปรับตัวข้ามวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 3 ความสามารถทางการสื่อสารภายใต้วัฒนธรรมเจ้าบ้าน (Host Communication Competence)

ความสามารถทางการสื่อสารในประเทศเจ้าบ้านมีส่วนสำคัญในการที่ช่วยปรับตัวให้ผู้แปลกหน้าที่เข้ามาอยู่ในวัฒนธรรมใหม่นั้นสามารถที่จะปรับและมีความรู้ความเข้าใจและแสดงพฤติกรรมสื่อสารที่เหมาะสมออกไปได้ซึ่งประกอบด้วยโครงสร้างที่สำคัญ 3 ส่วนคือ

ความสามารถทางการคิดภายใต้วัฒนธรรมเจ้าบ้าน (Host Cognitive Competence) คือ ความสามารถภายในของแต่ละบุคคล เช่น ความรู้ที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมเจ้าบ้าน ภาษาของเจ้าบ้าน ประวัติศาสตร์ ความเชื่อ บรรทัดฐาน และกฎเกณฑ์ในการสื่อสารระหว่างบุคคล ซึ่งความสามารถทางความคิดนี้จะเกี่ยวข้องกับระดับความซับซ้อน ภายในความคิดของแต่ละบุคคล (Cognitive

Complexity)

ความสามารถทางการแสดงความรู้สึกภายใต้วัฒนธรรมเจ้าบ้าน (Host Affective Competence) คือ ความสามารถในการรับรู้และแสดงอารมณ์ที่เหมาะสมในวัฒนธรรมเจ้าบ้าน รวมถึงความตั้งใจที่จะเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงตนเองจากวัฒนธรรมเก่าที่ตนเองยึดถืออยู่ รวมไปถึงความสามารถในการเข้าใจ การมีส่วนร่วมในสุนทรียลักษณ์ของวัฒนธรรมเจ้าบ้าน และมีอารมณ์สะท้อนออกมาได้เมื่อรู้สึกสนุกสนาน เสียใจ โกรธ ในลักษณะของวัฒนธรรมเจ้าบ้าน

ความสามารถในการปฏิบัติตนภายใต้วัฒนธรรมเจ้าบ้าน (Host Operational Competence) คือความสามารถที่จะเลือกแสดงพฤติกรรมทั้งวัจนะและอวัจนะได้อย่างเหมาะสม เพื่อที่จะรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันวัฒนธรรมเจ้าบ้าน ทักษะในการพูด ฟัง ปฏิบัติตามกฎของการปฏิสัมพันธ์ ทักษะในการจัดการปฏิสัมพันธ์ในแบบของเจ้าบ้าน ซึ่งเป็นผลพวงมาจากความสามารถทางความคิดและความสามารถในการแสดงความรู้สึกนั่นเอง

องค์ประกอบที่ 4 สิ่งแวดล้อม (Environment)

สิ่งแวดล้อมที่จะมีผลต่อการปรับตัวนั้นจะมีอยู่ด้วยกัน 3 ประการคือ ลักษณะการเปิดรับของเจ้าบ้าน แรงกดดันให้ปฏิบัติตามของเจ้าบ้าน และความเข้มแข็งของกลุ่มชนชาติพันธุ์เดียวกัน+

ลักษณะการเปิดรับของเจ้าบ้าน (Host Receptivity) คือระดับการเปิดใจรับคนแปลกหน้าของสังคมซึ่งจะแตกต่างกันไปในแต่ละที่แม้ว่าเป็นชนชาติพันธุ์เดียวกันแต่อยู่คนละภูมิภาคก็จะมีระดับการเปิดรับแตกต่างกัน อีกทั้งยังอยู่กับบุคลิก วัฒนธรรมเดิม หรือชนชาติของผู้แปลกหน้าอีกด้วย

ระดับความอ่อนปรนในการให้ปฏิบัติตามของเจ้าบ้าน (Host Conformity Pressure) คือระดับของวัฒนธรรมของชนเจ้าบ้าน ซึ่งส่วนใหญ่แล้วก็จะเกิดจากความคาดหวังของสังคมและวัฒนธรรมของชนเจ้าบ้านซึ่งส่วนใหญ่แล้วก็จะเกิดความหวังของสังคมและวัฒนธรรมนั้นที่จะมีต่อพฤติกรรมและวิถีคิดของคนแปลกหน้า

ความเข้มแข็งของกลุ่มชนชาติพันธุ์เดียวกัน (Strength of the Stranger's Ethnic Group) คือ การปรับตัวของกลุ่มคนแปลกหน้า ซึ่งถ้าในช่วงแรกของการปรับตัว กลุ่มผู้แปลกหน้าที่มีความเหนียวแน่นกันมาก จะช่วยให้ข้อมูลต่างๆ เพื่อช่วยในการปรับตัวของผู้แปลกหน้านั้น แต่เมื่อในระยะยาวถ้ากลุ่มคนแปลกหน้ายังมีความเข้มแข็งกันมากขึ้น ก็จะมีอิทธิพลเหนือแรงกดดันของวัฒนธรรมเจ้าบ้าน

องค์ประกอบที่ 5 สิ่งที่ดีในตัวผู้แปลกหน้าก่อนที่จะเข้ามาอยู่ในวัฒนธรรมใหม่ (Predisposition)

ในแง่มนูนี้่จะพิจารณาถึงปัจจัยภายในตัวของผู้แปลกหน้าที่จะย้ายเข้ามา อยู่ใน

วัฒนธรรมใหม่ ซึ่งแต่ละคนก็จะมี ความแตกต่างกันไป โดยที่พิจารณาเป็น 3 แง่มุมดังนี้

ระดับของการเตรียมตัว (Level of Preparedness) คือผู้แปลกหน้ามีความพร้อมทางด้านอารมณ์ จิตใจ รวมถึงแรงจูงใจมากน้อยเพียงใดที่จะเข้ามาอยู่ในวัฒนธรรมใหม่ ซึ่งก็คือการเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ ก่อนจะย้ายเข้ามาอยู่ในวัฒนธรรมใหม่ เช่น การเข้ารับการศึกษา วัฒนธรรม การเรียนรู้ภาษาของเจ้าบ้าน หรือการที่ได้เคยติดต่อกับชนเจ้าบ้านมาก่อน การเตรียมพร้อมนี้จะมากหรือน้อยก็จะได้รับอิทธิพลมาจากความคาดหวังที่มีต่อประเทศเจ้าบ้าน กล่าวคือถ้ามีความคาดหวังในเชิงบวกก็จะทำให้มีการเตรียมตัวพร้อมที่ดียิ่งกว่าที่จะย้ายเข้ามาสู่วัฒนธรรมใหม่

ระดับของความเป็นชนชาติพันธุ์ (Level of Ethnicity) คือวัฒนธรรมดั้งเดิมของผู้แปลกหน้านั้นมีความแตกต่างไปจากวัฒนธรรมของชาติเจ้าบ้านมากน้อยเพียงใด

บุคลิกภาพ (Personality) คือลักษณะนิสัยของผู้แปลกหน้านั้นจะมีผลต่อการปรับตัวเป็นอย่างมากซึ่งบุคลิกภาพแบบกว้างที่นำสนใจการปรับตัวมี 2 ส่วนคือ การเปิดรับ (Openness) และความเข้มแข็ง (Strength) การเปิดรับนั้นคือการที่บุคคลมีมุมมองที่เปิดกว้าง ค้นหาและเรียนรู้วัฒนธรรมใหม่ มีลักษณะที่เป็นคนเปิดใจรับสิ่งใหม่ๆ เห็นอกเห็นใจ สามารถทนต่อความไม่แน่นอนได้ดี ส่วนความเข้มแข็งนั้น ผู้แปลกหน้าจะต้องไม่หวั่นไหวไปกับวัฒนธรรมที่แตกต่างกับวัฒนธรรมของตน จะต้องเป็นผู้ที่มีแรงจูงใจมาจากความท้าทายใหม่ๆ และยังคงเป็นผู้ที่ทำงานมีประสิทธิภาพและเชื่อมั่นในความคิดของตนเองได้แม้จะอยู่ในวัฒนธรรมใหม่

องค์ประกอบที่ 6 การเปลี่ยนรูประหว่างวัฒนธรรม (Intercultural Transformation)

เมื่อผู้แปลกหน้าย้ายเข้ามาอยู่ในวัฒนธรรมใหม่ก็จะเกิดกระบวนการเรียนรู้รับเอาวัฒนธรรมใหม่มาใช้ในการแสดงพฤติกรรมต่างๆ ซึ่งกระบวนการเรียนรู้นี้จะเรียกว่า Acculturation ในขณะที่กระบวนการ Deculturation คือการไม่เรียนรู้ในวัฒนธรรมใหม่ เป็นการที่ยังคงใช้วัฒนธรรมเดิมเป็นตัวอ้างอิงในการปฏิบัติของตนเองอยู่ ซึ่งกระบวนการเรียนรู้และไม่เรียนรู้จะเป็นการก่อให้เกิดการเปลี่ยนรูประหว่างวัฒนธรรมขึ้นซึ่งมี 3 ประเด็นที่ใช้พิจารณา ดังนี้

การกระทำที่เหมาะสม (Function Fitness) คือเมื่อผู้แปลกหน้ามีการทำกิจกรรมต่างๆ ในวัฒนธรรมใหม่ซ้ำกันแบบเดิมเป็นประจำ ก็จะทำให้เกิดความชำนาญและสามารถที่จะปรับตัวให้เกิดการกระทำที่เหมาะสมได้ ทำให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่างการตอบสนองที่เกิดจากภายในบุคคลและความคาดหวังที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมของวัฒนธรรมเจ้าบ้าน

สุขภาพจิต (Psychological Health) เมื่อผู้แปลกหน้าสามารถแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมได้แล้วนั้น ก็จะทำให้สุขภาพจิตดีขึ้นกว่าในช่วงแรกที่ผู้แปลกหน้าจะต้องเผชิญกับความไม่แน่นอนต่างๆ

อัตลักษณ์ระหว่างวัฒนธรรม (Intercultural Identity) คือการที่ผู้แปลกหน้าก้าวเข้าสู่ความเป็นผู้สื่อสารระหว่างวัฒนธรรม กล่าวคือพฤติกรรมที่เกิดขึ้นมิได้มาจากกฎเกณฑ์ขอวัฒนธรรมหนึ่งวัฒนธรรมใดโดยเฉพาะ

การปรับตัวของผู้แปลกหน้านั้นต้องมีการใช้การสื่อสารเข้ามาเกี่ยวข้อง หากพิจารณาจากแนวคิดที่ได้กล่าวมานั้น แนวคิดของ Kim (1995 อ้างถึงในธานีษฎ์กองแก้ว, 2544) ที่ได้กล่าวว่าความสามารถทางการสื่อสารภายใต้วัฒนธรรมเจ้าบ้านของผู้แปลกหน้า การติดต่อหรือเครือข่ายทางสังคมของผู้แปลกหน้า ปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมของเจ้าบ้าน ปัจจัยที่อยู่ภายในตัวของผู้แปลกหน้า จะเห็นว่าได้ว่าปัจจัยที่เป็นประเด็นที่จะต้องพิจารณาในการปรับตัวของอาจารย์ชาวจีนก็คือการสื่อสารในสังคมของเจ้าบ้านการสื่อสารภายในสังคมของกลุ่มชาติพันธุ์ตนเองสิ่งที่ติดตัวผู้แปลกหน้าการเปลี่ยนรูปในเชิงระหว่างวัฒนธรรมซึ่งจะเป็นปัจจัยที่จะนำมาพิจารณาในงานวิจัยครั้งนี้ การที่ไม่เลือกสิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนรูประหว่างวัฒนธรรมเนื่องจากครูชาวจีนที่มาสอนในกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่จะศึกษาสิ่งแวดล้อมมาก่อนแล้ว การเปลี่ยนรูประหว่างวัฒนธรรมจึงไม่น่าจะมีผลกระทบมากต่อการปรับตัว ผู้วิจัยจึงเลือก 4 องค์ประกอบดังกล่าวมาเป็นกรอบในการวัดการสื่อสารต่างวัฒนธรรม

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการปรับตัว

2.2.1 ความหมายการปรับตัว

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการปรับตัว ดังนี้

ในชีวิตประจำวันของมนุษย์ต้องเผชิญกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาไม่ที่จะเป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในตัวบุคคล หรือจากสภาพธรรมชาติที่อยู่รอบๆตัว สิ่งทีกล่าวนี้ จะรบกวนดุลยภาพของบุคคล เป็นเหตุให้บุคคลต้องปรับตัวเพื่อดำรงไว้ซึ่งความมั่นคงของชีวิต หากไม่มีการปรับตัวจะทำให้เกิดความคับข้องใจ (Frustration) ความขัดแย้ง (Conflict) ความวิตกกังวล (Anxiety) เป็นผลให้บุคคลมีความตึงเครียดทางจิตใจและอารมณ์อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ มนุษย์จึงจำเป็นต้องมองหาทางออกหรือหาวิธีแก้ปัญหาต่างๆ คือ กระบวนการปรับตัว (นิภา นิธยาชน, 2529,น.107)

Malm and Jamison (1952อ้างถึงในนิภา นิธยาชน,2540,น.6) ได้อธิบายความหมายของการปรับตัวไว้ว่า คือ การปรับตัวให้เป็นไปตามสภาพแวดล้อมบางครั้งเกิดอุปสรรค หรือเป็นไปอย่างราบรื่น การปรับตัวเกิดจากความต้องการมนุษย์ ทำให้สามารถใช้วิธีแบบต่างๆในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุถึงความต้องการของสภาพแวดล้อมหรืออุปสรรคที่เข้ามาขัดขวาง

วิภากร มาพบสุข (2540, น. 436) กล่าวว่า การปรับตัวทางสังคมมีความสำคัญต่อวิถีชีวิตของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นทั้งทางร่างกาย และจิตใจ การปรับตัวที่ดี และประสิทธิภาพย่อมนำมาซึ่งสุขภาพจิตที่ดี การปรับตัวในทางลบ จะทำให้การดำเนินชีวิตของบุคคล ความเจ็บป่วยทางกาย และจิตใจ เป็นการสูญเสียทรัพยากรมนุษย์ และค่าใช้จ่ายในการรักษา

การปรับตัวด้านจิตวิทยา เป็นการปรับตัวของทั้งทางกาย ความรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรม เพื่อให้มีชีวิตได้เหมาะสมกับความต้องการ และอาจหมายถึงความกว้าง ไปถึงการปรับตัวของกลุ่มคนในสังคมก็ได้ (ทัศนีย์ เกริกกุลธร, 2536, น.17) นอกจากนี้ยังมีผู้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการปรับตัวทางด้านจิตใจอีกมากมาย เช่น Lazarus (1969,p.13) กล่าวว่า การปรับตัวเป็นความพยายามของแต่ละคนในการดำเนินชีวิตให้อยู่รอดภายใต้สภาพแวดล้อมทางสังคม และสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ดังนั้น การปรับตัวจึงประกอบด้วยกระบวนการ 2 ขั้นตอน คือ การปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม และการปรับสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับความต้องการของแต่ละคน แนวความคิดของ Lazarus (1969, p.13) มีความหมายในลักษณะเดียวกับแนวคิดของนักจิตวิทยาอีกหลายคน ที่เห็นว่า การปรับตัวเป็นการปฏิสัมพันธ์ (Intercraction) ของบุคคลกับสิ่งแวดล้อมซึ่งแต่ละบุคคลจะพยายามทำสิ่งต่างๆ รวมทั้งแสดงพฤติกรรม เพื่อสนองตอบต่อความต้องการและเป้าหมายของตน นอกจากจะตอบสนองทางร่างกาย เช่น ที่อยู่ อาศัย และตอบสนองความต้องการของสังคม

เนื่องจากการปรับตัวเป็นลักษณะหนึ่งของสิ่งมีชีวิตทั้งหลาย จึงมีการศึกษากันอย่างกว้างขวาง ซึ่งความคิดเกี่ยวกับการปรับตัวมีการดำเนินจากชีววิทยากล่าวคือ Charles Darwin (1859,p.15) เป็นผู้ริเริ่มใช้คำว่าปรับตัว เป็นผู้ริเริ่มใช้คำว่าปรับตัวหรือ “Adaptation” และกำหนดคำนี้ไว้ในทฤษฎีวิวัฒนาการ โดยมีความเชื่อที่ว่า สิ่งมีชีวิตที่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมของโลกที่เต็มไปด้วยภัยอันตรายได้เท่านั้นที่ดำรงชีวิตอยู่ได้ การปรับตัวในแง่ชีววิทยาเป็นการปรับตัวที่เป็นไปตามสภาพความต้องการของร่างกาย แต่การปรับตัวในแง่จิตวิทยาซึ่งภาษาอังกฤษใช้คำว่า “Adjustment” ซึ่งหมายถึงการปรับตัวที่เป็นไปตามสภาพความต้องการของจิตใจ (นิภา นิธยาน, 2529, น.7-8)

ดังนั้นการปรับตัวจึงเป็นวิธีการผสมผสานความต้องการส่วนบุคคลให้ผสมกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมได้ดี หรือสามารถปรับสิ่งแวดล้อมให้สอดคล้องกับความต้องการของตนเองได้ ย่อมทำให้บุคคลนั้นมีความสุข ในทางตรงกันข้ามถ้าบุคคลใดไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมหรือปรับตัวไม่ดี หรือไม่สามารถปรับพฤติกรรมให้เข้ากับคนส่วนใหญ่ได้ บุคคลนั้นจะดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมโดยปราศจากความสุข ปัญหาต่างที่เกิดขึ้นในสังคม มักจะมีผลมาจาก การปรับตัวที่ไม่ดี (รัชนิ ตรีขตรีง โภศล,2532,น.14;สุร รงค์ จันทน์เอม ,2527,น .84;Arkoff, 1986,p.4;Jamison อ้างถึงในนิภา นิธยาน,2520,น.9)

การปรับตัวของบุคลากรต่างชาติที่เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จึงมีลักษณะเป็น คนงานย้ายถิ่น ที่จะต้องประสบกับการเปลี่ยนแปลงแบบแผนการดำรงชีวิตสิ่งแวดล้อม เพื่อนร่วมงาน ตลอดจนสถานภาพและบทบาทของตนเอง การแสวงหาโอกาสใหม่ในชีวิตจึงขึ้นอยู่กับ ตัวของผู้ย้ายถิ่น และปัจจัยอื่นๆ ในด้านส่วนตัวของผู้ย้ายถิ่นหากสามารถปรับตัว (Adjustment) มีการผสมกลมกลืน (Assimilation) เข้ากับแบบแผนสังคมปลายทางที่ย้ายถิ่นไปได้ดี โอกาสที่จะ ประสบผลสำเร็จก็มีมาก ในทางตรงกันข้ามหากผู้ย้ายถิ่นไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับแบบแผนชีวิต และวัฒนธรรมในท้องถิ่นได้ ก็อาจก่อให้เกิดความเครียด ความวิตกกังวล รู้สึกโดดเดี่ยว และ ล้มเหลวในการทำงานได้ (เนาวรัตน์ พลายน้อย และ ศุภวัชย์ พลายน้อย, 2527, น.60)

2.2.2 ขั้นตอนในการปรับตัว

Gehmacher (1974, pp. 168-179) ได้ศึกษาถึงการปรับตัวของผู้ย้ายถิ่นไปทำงานที่ถิ่นอื่น โดยยึดถือขอบวนการที่ผู้ย้ายถิ่นเข้าไปเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (Integration) กับสังคมที่เป็นท้องถิ่น ปลายทางของผู้ย้ายถิ่นตามทฤษฎีบูรณาการ (Integration Theory) ซึ่งแบ่งขอบวนการปรับตัวเป็น 3 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 เป็นขั้นที่ผู้ย้ายถิ่นปรับตนเองให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของงานที่ทำ (Working Environment) เช่น การเรียนรู้เกี่ยวกับงานยินยอมปฏิบัติตามระเบียบและบทบาทหน้าที่ ตามที่ได้รับมอบหมาย และยังปฏิบัติให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่นปลายทาง ซึ่งขั้นนี้ การย้ายถิ่นจะใช้เวลาในการปรับตัวไม่นาน

ขั้นที่ 2 เป็นขั้นปรับตนเองให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนในสังคมท้องถิ่นปลายทาง เช่น การใช้ภาษา หรือการทำกิจกรรมในเวลาว่าง และกิจนิสัยต่างๆ ให้เป็นไปตามลักษณะของคน ส่วนใหญ่ในสังคมนั้น ในขั้นนี้ผู้ย้ายถิ่นยังไม่มีความสัมพันธ์กับสังคมโดยส่วนรวมกับท้องถิ่น ปลายทาง ความสำคัญของการปรับตัวในขั้นนี้ คือปรับตัวในเรื่องรูปแบบการบริโภคและลักษณะ วิถีชีวิตประจำวัน สำหรับผู้ย้ายถิ่นที่มีครอบครัวในถิ่นต้นทาง และมีความตั้งใจย้ายถิ่นกลับไป ยังถิ่นต้นทาง จะเป็นผู้ที่ไม่สามารถปรับตัวได้มากเกินกว่าขั้นที่ 2

ขั้นที่ 3 เป็นขั้นที่ผู้ย้ายถิ่นสามารถปรับตนเองให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกับสังคมใน ท้องถิ่นปลายทางในลักษณะต่างๆ คือ สามารถใช้ภาษาพื้นเมืองของสังคมโดยไม่ปรากฏให้เห็นถึง ลักษณะวัฒนธรรมเดิมของผู้ย้ายถิ่น มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับคนพื้นเมืองในท้องถิ่นปลายทาง หรือมีความตั้งใจอย่างมากที่จะอยู่ในท้องถิ่นปลายทางอย่างถาวรหรืออยู่นครบวาระของการปฏิบัติ หน้าที่ หรือวาระที่ต้องปลดออกจากงานที่ทำ

กล่าวโดยสรุปว่าการปรับตัว นอกจากจะเป็นการปรับตัวทางกายและชีวภาพแล้ว การปรับตัวที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ การปรับตัวทางพฤติกรรมและวัฒนธรรม นั่นคือ เมื่อบุคคล

ตัดสินใจเลือกในการแก้ปัญหา การปรับตัวเป็นกลไกการจัดการ (Coping Mechanism) ที่มนุษย์แสดงออกเพื่อบรรเทาความต้องการหรือเป็นการปรับ (Adjust) วิธีชีวิตให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบๆ ตัว หรือจัดสิ่งแวดล้อมรอบตัวให้เข้ากับวิถีชีวิต และจุดประสงค์ของเขา (Bennett อ้างถึงใน Pelto, 1989, p. 14)

2.2.3 ทฤษฎีการปรับตัวต่างวัฒนธรรม

ทฤษฎีการปรับตัวต่างวัฒนธรรมนี้เชื่อว่า ขบวนการในการปรับตัวของบุคคล เกิดจากบุคคลนั้นกับสิ่งแวดล้อม และในขบวนการของการปรับตัวมี 2 ขั้นตอน (กริธา โกเชก, 2548) คือ

ขั้นตอนที่ 1 บุคคลจะตัดสินใจและให้การวินิจฉัยข่าวสารที่เขาได้รับใหม่ โดยเอาความรู้หรือข่าวสารที่เขาเคยได้รับมามีส่วนเกี่ยวข้องกันด้วย

ขั้นตอนที่ 2 บุคลิกภาพจะเกิดขึ้นหลังจากการได้ทำการวินิจฉัยแล้ว หรือตัดสินใจแล้ว

2.2.3.1 ทฤษฎีการปรับตัวของเทรนดิส (Triandis, 1971, pp. 2-3)

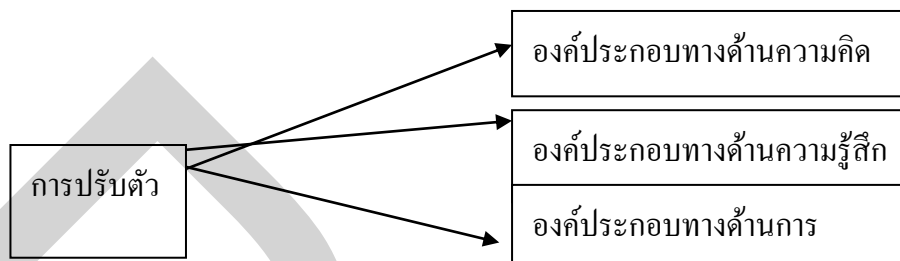
จากการศึกษาเรื่ององค์ประกอบการปรับตัวของเทรนดิสได้อธิบายว่าองค์ประกอบการปรับตัว มี 3 ส่วน (ดังภาพที่ 2.3) ได้แก่

1. องค์ประกอบทางด้านความคิด (Cognitive Component) หมายถึง ความรู้และความรู้ที่บุคคลมีต่อสิ่งเร้า ซึ่งอาจเป็นบุคคล กลุ่มหรือสภาวะการณ์ใดๆ ความรู้และความคิดดังกล่าวจะเป็นส่วนกำหนดลักษณะและทิศทางของความคิดเห็นของบุคคล กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีความรู้และการติดต่อกับสิ่งเร้าได้รับถ้วนแล้ว บุคคลจะมีความคิดต่อสิ่งเร้าในทางบวกหรือลบชัดเจนขึ้น เช่น รู้ว่าการศึกษาล่าเรียนทำให้มีความรู้และเป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพในอนาคต

2. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก (Affective Component) เป็นองค์ประกอบที่ต่อเนื่องจากองค์ประกอบที่ 1 คือเมื่อมีความคิดและความรู้แล้วความรู้สึกก็ไปทางทางบวกหรือทางลบต่อสิ่งนั้นก็ได้ เช่น การเห็นประโยชน์และคุณค่าของการศึกษาล่าเรียน แสดงว่า มีความรู้สึกทางด้านบวกต่อการเรียน ก็จะเกิดความรู้สึกพอใจหรือสนใจที่จะเรียน แสดงว่า มีความรู้สึกทางด้านบวกต่อการเรียน ก็จะเกิดความรู้สึกพอใจและสนใจที่จะเรียน

3. องค์ประกอบทางด้านพฤติกรรม (Behavior Component) เมื่อเกิด 2 องค์ประกอบแรกก็จะเกิดองค์ประกอบที่ 3 คือพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกต่อสิ่งอย่างใดอย่างหนึ่ง พฤติกรรมดังกล่าวจะเป็นสิ่งบอกลักษณะและทิศทางของการปรับตัวของบุคคล กล่าวคือ ถ้าพฤติกรรมของบุคคลที่จะแสดงออกต่อสิ่งนั้นชัดเจนแน่นอน การปรับตัวก็ย่อมมีลักษณะเป็นบวกหรือลบชัดเจนแน่นอน เช่น รับรู้และเข้าใจว่าการศึกษาล่าเรียนเป็นสิ่งที่มีความประโยชน์ เกิดความรู้สึกพอใจและสนใจที่จะเรียน แล้วก็ทำให้เกิดความพร้อมทางการกระทำ อาทิ ในกรณีการศึกษานี้ ครูชาวจีนไปเรียนภาษาไทย มีส่วนร่วมในกิจกรรมกับเพื่อนคนไทยและครูคนอื่น และหมั่นศึกษา

ค้นคว้าวัฒนธรรมไทยเพิ่มเติมเป็นต้น

ภาพที่ 2.2 แบบจำลองแสดงองค์ประกอบของการปรับตัว

สรุปได้ว่าทฤษฎีการปรับตัวของ Triandis จะเน้นการปรับตัว 3 ส่วน คือการปรับตัวทางด้านความคิดความรู้สึกและพฤติกรรมเป็นหลัก

2.2.3.2 ทฤษฎีการปรับตัวของTing-Toomey

Ting-Toomey (1999อ้างอิงในธานิชย์ กองแก้ว,2544,น.16-18) กล่าวว่า การปรับตัวทางวัฒนธรรม (Intercultural Adaptation) นั้นสามารถพิจารณาได้ 2 ปัจจัย คือปัจจัยเหตุที่จะก่อให้เกิดการปรับตัว (Antecedent Factors) และปัจจัยผลที่เกิดจากการปรับตัว (Outcome Factors)

1. ปัจจัยเหตุที่จะก่อให้เกิดการปรับตัว (Antecedent Factors) คือ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของผู้แปลกหน้า ซึ่งปัจจัยสาเหตุนั้นจะพิจารณาได้เป็น 3ระดับ ปัจจัยระดับระบบ (System-Level Factors) ปัจจัยระดับบุคคล (Individual-level Factors) และปัจจัยระดับระหว่างบุคคล (Interpersonal-Level Factors)

1.1 ปัจจัยระดับระบบ (System-Level Factors) คือ ปัจจัยของสิ่งแวดล้อมต่างๆในวัฒนธรรมเจ้าบ้านที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของผู้แปลกหน้า มีองค์ประกอบที่สำคัญ4 ส่วน ดังนี้

1) สภาพสังคมและเศรษฐกิจ (Socioeconomic Conditions) ในประเทศที่มีสภาพสังคมเศรษฐกิจที่รุ่งเรือง บรรยากาศภายในประเทศจะช่วยส่งเสริมให้เกิดการปรับตัวได้ง่ายกว่าประเทศที่สภาพสังคมเศรษฐกิจเสื่อมโทรม เพราะประเทศในแบบหลังนี้คนต่างชาติจะถูกมองว่าเข้าไปแย่งใช้ทรัพยากรธรรมชาติและอื่นๆ ที่มีอยู่จำกัดของประเทศนั้น

2) ลักษณะการต้องปฏิบัติตามในเชิงวัฒนธรรม (Cultural Assimilation) คือ ปัจจัยที่เกี่ยวกับทัศนคติหรือลักษณะวัฒนธรรมของประเทศเจ้าบ้านที่มีต่อผู้ที่มาอยู่ใหม่ในสังคมที่มีลักษณะต้องให้ผู้มาอยู่ใหม่ปรับตัว (Assimilationist Society) วัฒนธรรมของกลุ่มชนเจ้า

บ้านจะเข้มแข็งมาก ในขณะที่สังคมแบบพหุวัฒนธรรม (Multicultural Society) สังคมจะยอมรับถึงความแตกต่างกันของแต่ละบุคคลและเปิดโอกาสให้มีการติดต่อกันระหว่างวัฒนธรรมอีกด้วย

3) ความหมายของคนแปลกหน้า (Host Culture's Meaning Definition Concerning the Role of Strangers) คนแปลกหน้าในแต่ละวัฒนธรรมย่อมมีความแตกต่างกัน บางวัฒนธรรมมองว่าคนแปลกหน้าเป็นผู้บุกรุก ก็จะเกิดอคติไม่ยอมรับคนต่างวัฒนธรรมเป็นต้น

4) ระยะห่างทางวัฒนธรรม (Cultural Distance) คือ ระดับการปรับตัวทางจิตวิทยาของผู้แปลกหน้าที่จะเชื่อมความแตกต่างทางวัฒนธรรมตนเองและความแตกต่างทางวัฒนธรรมเจ้าบ้านให้เข้ากันได้ โดยอาศัยการใช้ความสามารถทางการสื่อสารเพื่อช่วยในการปรับระหว่างวัฒนธรรม

1.2 ปัจจัยระดับบุคคล (Individual-level Factors) มีประเด็นที่จะต้องพิจารณาทั้งสิ้น 4 ประเด็น ส่วนทาง Mckinney (1960, p.15อ้างถึงในมธุรส สว่างบำรุง, 2542, น.381) ได้เพิ่มมาอีก 4 ประเด็นด้วย ดังนี้

1) แรงจูงใจ (Motivation Orientation) คือ แรงจูงใจที่จะย้ายออกจากวัฒนธรรมของตนเองเพื่อที่จะเข้ามาอยู่ในวัฒนธรรมใหม่

2) ความคาดหวัง (Individual Expectation) คือ ความคาดหวังถึงเหตุการณ์จะเกิดขึ้นและผลเหตุการณ์นั้น ซึ่งความคาดหวังที่จะช่วยให้เกิดการปรับตัวก็คือ ความคาดหวังที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความจริงและความคาดหวังในเชิงบวก หรือมองโลกในแง่ดี

3) ความรู้ทางวัฒนธรรม (Cultural Knowledge) และ ความรู้ในเชิงปฏิสัมพันธ์ (Interaction-Base Knowledge) เช่น ความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ การเมืองและเศรษฐกิจของประเทศเจ้าบ้าน เรียนรู้ภาษา วิธีการสื่อสารตามวิธีการบริหารงาน วิธีการแก้ปัญหา และวิธีการตัดสินใจแบบเจ้าบ้าน

4) ลักษณะทางบุคลิกภาพ (Personality Attributes) คนที่มีลักษณะอดทนต่อความกำกวม (Tolerance for Ambiguity) ยอมรับสถานการณ์ต่างๆ ที่ยังไม่สามารถเข้าใจได้ แจ่มแจ้งได้ มีความยืดหยุ่น มีแรงขับเคลื่อนและความมุ่งมั่นในใจ (Internal Locus of Control) จะเป็นลักษณะที่ช่วยส่งเสริมการปรับตัวได้

5) ความขัดแย้ง (Conflict) เป็นสาเหตุสำคัญที่เกิดจากเหตุการณ์หลายๆ อย่างที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาเดียวกัน ทำให้บุคคลนั้นต้องทำการตัดสินใจ การที่บุคคลแต่ละคนมีความคิดเป็นของตัวเอง โดยยึดถือว่าความคิด และการตัดสินใจของตนมีเหตุผลน่าเชื่อถือ และอีกฝ่ายถือเอาความคิดตัวเองเป็นที่ตั้ง จนไม่สามารถที่จะตัดสินใจ จึงก่อให้เกิดความขัดแย้งขึ้น เช่น ความขัดแย้งทางด้านความคิด ด้านนิสัย เป็นต้น

6) ความวิตกกังวล (Anxiety) การกังวลกับเหตุการณ์ที่ยังไม่เกิดขึ้น ทำให้บุคคลขาดความสุขที่เกิดจากปัจจัยแวดล้อมรอบๆตัว บุคคลอาจไม่รู้สาเหตุของความวิตกกังวล จนบางครั้งจดจ่อกับเรื่องนั้นจนขาดสมาธิในการทำเรื่องอื่น

7) กลไกการป้องกันทางจิต (Defense) การป้องกันทางจิต เพื่อลดความวิตกกังวลภายในจิตใจ ที่ไม่สามารถเป็นไปตามความคาดหวังไว้ หรือความต้องการได้ กลไกการป้องกันของอีโก้ (Ego) ทำการปกป้องตนเอง การปกป้องทางจิตมีทั้งผลดี และผลเสีย หากไม่นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์

8) อุปนิสัย (Characteristics) เกิดจากภูมิหลัง และพื้นฐานของแต่ละครอบครัวจากการอบรมสั่งสอนของพ่อแม่ ดังนั้น แต่ละคนมีอุปนิสัยที่แตกต่างกัน การใช้ชีวิตอยู่ในสังคม อาจเจอปัญหา และเป็นอุปสรรคในการเข้าร่วมอยู่ในสังคม การปรับตัวจึงมีส่วนช่วยในการปรับปรุงให้บุคคลสามารถดำรง และใช้ชีวิตในสังคมได้

1.3 ปัจจัยระดับระหว่างบุคคล (Interpersonal-Level Factors) มีประเด็นที่จะต้องพิจารณาทั้งสิ้น 3 ประเด็น ดังนี้

1) เครือข่ายที่ติดต่อด้วย (Contract Network) เครือข่ายทางสังคมที่ผู้แปลกหน้าติดต่อด้วยมีบทบาทสำคัญ 3 ประการ คือ ช่วยเหลือทางด้านจิตใจและความรู้สึก (Affective Support) ช่วยเหลือด้านการทำงาน (Instrumental Support) และช่วยเหลือทางด้านกรให้ข้อมูล (Informational Support)

2) การเปิดรับสื่อมวลชน (Mass Media Uses) สิ่งที่เป็นของวัฒนธรรมเดิมของคนนั้นจะเป็นสิ่งที่มีบทบาทในการลดความเครียดที่เกิดขึ้นมาจากการที่ต้องเข้ามาอยู่ในวัฒนธรรมใหม่ ส่วนสื่อของเจ้าบ้านนั้นเป็นเสมือนสถานที่ที่ปลอดภัยสำหรับผู้แปลกหน้าในการที่จะเรียนรู้วัฒนธรรมใหม่ โดยที่ผู้แปลกหน้าไม่ต้องไปเผชิญกับสถานการณ์จริงซึ่งมีความเสี่ยงที่เกิดการขายน้

3) ทักษะในการสื่อสารระหว่างบุคคล (Adaptive Interpersonal Skills) คือ ทักษะที่จะจัดการกับความเครียดภายในใจ ทักษะที่จะสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ และทักษะที่จะสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ และทักษะในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

2. ปัจจัยผลที่เกิดจากการปรับตัว (Outcome Factors) เป็นผลของการเปลี่ยนแปลงระหว่างวัฒนธรรมนั้นเป็นขั้นตอนที่ซ้อนทับกันอยู่กับขบวนการในการปรับตัว เพราะขบวนการในการปรับตัวเป็นขบวนการที่เป็นพลวัตร ผู้แปลกหน้าจะต้องพบกับความเครียด มีความสับสนในอัตลักษณ์ (Identity Confusion) และมีการสูญหายของอัตลักษณ์ (Identity Loss) เครือข่ายต่างๆที่ผู้แปลกหน้าติดต่อด้วยจะเข้ามามีบทบาทในการลดความเครียดที่ผู้แปลกหน้า

จะต้องเผชิญ ผู้แปลกหน้าควรที่จะเข้าไปอยู่ในสถานการณ์ที่ตนรู้สึกว่าจะสำเร็จ และสามารถที่จะรักษาความเป็นตัวตนเองไว้ได้ นอกจากนี้ผู้แปลกหน้ายังต้องเรียนรู้ที่จะขอความช่วยเหลือเมื่อเกิดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในวัฒนธรรมใหม่

ผู้แปลกหน้าบางคนอาจจะปรับตัวมาถึงขั้นมองโลกในมุมมองของวัฒนธรรมที่ 3 (Third Culture Perspective) คือ มองถึงข้อดีและข้อเสียของวัฒนธรรมตัวเองและวัฒนธรรมเจ้าบ้านตีความและประเมินพฤติกรรมต่างๆ จากแนวคิดความหลากหลายทางวัฒนธรรม และนำมาปรับใช้ให้เหมาะสมต่อไป

สรุปได้ว่าแนวคิดของ Ting-Toomey กล่าวว่า การปรับตัวนั้นจะพิจารณาในเชิงสาเหตุและผล โดยมีปัจจัยที่ต้องพิจารณา 3 ระดับคือ ปัจจัยระดับระบบ (สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมของเจ้าบ้าน) ปัจจัยทางด้านบุคคล (ปัจจัยภายในของผู้แปลกหน้า) และปัจจัยทางด้านระหว่างบุคคล (การติดต่อสื่อสาร การเปิดรับสื่อต่างๆ)

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดเรื่องการปรับตัวของ Harry C. Triandis (1971) มาเป็นกรอบในการศึกษาการปรับตัวของครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย การปรับตัวด้านความคิด การปรับตัวด้านความรู้สึก และการปรับตัวด้านพฤติกรรม

2.3 ข้อมูลอาจารย์ชาวจีนในประเทศไทย

2.3.1 นโยบายส่งเสริมการเรียนภาษาจีน

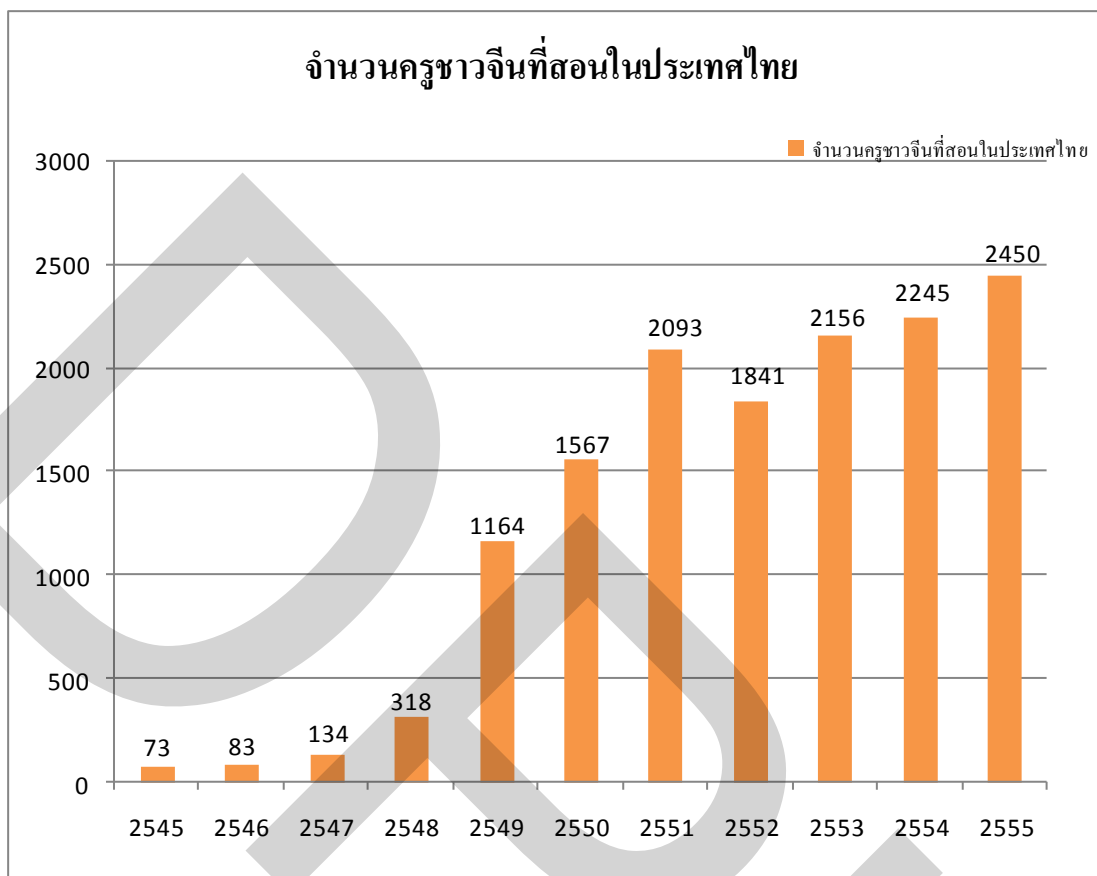
การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยได้เกิดขึ้นมานานแล้ว เริ่มตั้งแต่ยุคสมัยอยุธยาเรื่อยมาจนถึงสมัยปัจจุบัน โดยในระยะเริ่มต้นนั้น การเรียนการสอนภาษาจีนมีเป้าประสงค์เพื่อถ่ายทอดวัฒนธรรมและภาษาจีนให้ลูกหลานชาวจีนโพ้นทะเล มิให้หลงลืมรากเหง้าของตนเอง และภาษาจีนที่ใช้สอนนั้นเป็นภาษาจีนท้องถิ่น มิใช่ภาษาจีนกลางอย่างเช่นในปัจจุบัน เมื่อมีชาวจีนโพ้นทะเลตั้งถิ่นที่อยู่อาศัยในประเทศไทยเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก และมีลูกหลานชาวจีนที่เกิดในประเทศไทยเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก ชาวจีนจึงมีความต้องการในการที่จะให้ลูกหลานของตนเองได้เข้าเรียนในโรงเรียนจีน เพื่อรักษาและสืบทอดความเป็นจีน ในปี พ.ศ. 2549 รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณระหว่างปี พ.ศ. 2549-2553 ไว้เป็นจำนวนกว่า 528 ล้านบาท โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ นักเรียนและนักศึกษาในระบบโรงเรียนทุกคนได้เรียนภาษาจีน ได้ในสัดส่วนร้อยละ 20 ของนักเรียน นักศึกษาจนถึงระดับปริญญาตรี (ข่าวช่อง 3 นายกฯ เปิดโครงการครูอาสาสมัครสอนภาษาจีน) นอกจากนี้ นางสาวยิ่งลักษณ์ชินวัตรนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นประธานเปิดโครงการครูอาสาสมัครสอนภาษาจีนประจำปี 2555 ภายได้ความร่วมมือระหว่างกระทรวงศึกษาธิการไทยและจีนยืนยันรัฐบาลมุ่งส่งเสริมการเรียนรู้อาษาจีนเพื่อรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยี

ด้านการคมนาคมโดยกระทรวงศึกษาไทยและจีนได้สานต่อนโยบายของรัฐบาลทั้ง 2 ประเทศอย่างเป็นรูปธรรมการส่งเสริมการเรียนรู้ด้านภาษาระหว่างกันจะช่วยพัฒนาความสัมพันธ์และมิตรภาพให้แน่นแฟ้นรวมถึงเกิดการเรียนรู้ทางวิชาการที่จะเป็นประโยชน์ต่อการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยโดยเฉพาะเทคโนโลยีด้านการคมนาคมและการควบคุมระบบระบายน้ำโดยรัฐบาลไทยมีแผนงานและเป้าหมายที่จะดำเนินงานร่วมกับรัฐบาลจีนให้เกิดผลสำเร็จโดยเร็วโครงการดังกล่าวสืบเนื่องมาจากการเดินทางไปเยือนจีนของนายกรัฐมนตรีและได้หารือกับรัฐบาลจีนในการเสริมสร้างความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือเชิงยุทธศาสตร์อย่างรอบด้านทั้งการค้าการลงทุนการคมนาคมรวมถึงการศึกษาและวัฒนธรรมทำให้กระทรวงศึกษาธิการได้นำเรื่องนี้มาต่อ ยอดในการร่วมกันพัฒนาการเรียนภาษาจีนภายในประเทศซึ่งสาธารณรัฐประชาชนจีนได้มีการจัดส่งครูอาสาสมัครมาสอนในประเทศไทยเป็นเวลา 1 ปีโดยจะทยอยเดินทางมาสอนรวมทั้งสิ้น 1,200 คนและในอนาคตกระทรวงศึกษาธิการจะเชิญครูอาสาสมัครจีนมาสอนในโรงเรียนของไทยอีก 4,000 คนเพื่อตอบสนองการเรียนภาษาจีนของคนไทยและเป็นการเตรียมบุคลากรของประเทศเพื่อรองรับการเติบโตเศรษฐกิจทั้งนี้กระทรวงศึกษาธิการได้สนับสนุนให้จัดตั้งศูนย์ไทยศึกษาในมหาวิทยาลัยและสถานศึกษาของจีนด้วย

ปัจจุบันประเทศไทยมีสถานศึกษาที่สอนภาษาจีนจำนวน 700 แห่งทั่วประเทศ มีนักเรียนที่เรียนภาษาจีน จำนวน 200,000 คน แต่ประเทศไทยยังประสบปัญหาในเรื่องสื่อการเรียนการสอนภาษาจีนและขาดแคลนครูสอนภาษาจีน จึงเป็นที่มาของความร่วมมือด้านการศึกษาระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีนโดยรัฐบาลจีนได้จัดครูอาสาสมัครมาสอนภาษาจีนในประเทศไทยมากขึ้น (ข่าวที่ 406/2552 รมว.ศธ. บรรยายพิเศษเรื่อง “นโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีน”) ตั้งแต่ปี พ.ศ.2546-2555รัฐบาลจีนและมหาวิทยาลัยได้ส่งครูอาสาสมัครสอนภาษาจีน 11 รอบจำนวนมากกว่า 7,000 คน และสร้างสถาบันขงจื่อ 11 แห่งและขงจื่อภาควิชา 11 ที่ ประเทศไทยเป็นประเทศที่ยอมรับครูอาสาสมัครจีนมากที่สุดด้วย

2.3.2 ข้อมูลครูชาวจีนที่เข้ามาสอนในประเทศไทย

ข้อมูลสถิติของจำนวนครูชาวจีนที่เข้ามาสอนในประเทศไทยจากสำนักบริหารแรงงานต่างด้าวตั้งแต่ปี พ.ศ.2545-2555 ปรากฏดังภาพที่ 2.3

ภาพที่ 2.3 จำนวนครูชาวจีนในประเทศไทยปี 2545-2555

ที่มา: ข้อมูลจาก <http://wp.doe.go.th/>

จากภาพที่ 2.3 ตั้งแต่ปี พ.ศ.2545-2555 สรุปได้ว่าในระยะเวลา 11 ปีตั้งแต่ปี พ.ศ.2545-2555 ครูชาวจีนที่สอนในประเทศไทยที่ถูกต้องตามกฎหมายมีจำนวนเพิ่มขึ้นมาก จากข้อมูลสำนักบริหารแรงงานต่างด้าวพบว่าในปี พ.ศ. 2545 มีครูชาวจีนจำนวน 73 คนและในปี พ.ศ. 2555 มีจำนวนในประเทศไทยทั้งสิ้น 2,450 คน เพิ่มขึ้นเป็น 32.56 เท่าจากปี พ.ศ. 2545 จากข้อมูลนี้ยังพบว่าจำนวนครูต่างชาติที่เข้ามาสอนในประเทศไทยมากที่สุด 3 อันดับแรกคือ ประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศอังกฤษ และประเทศสหรัฐอเมริกาตามลำดับ ซึ่งครูชาวต่างชาติจาก 3 ประเทศนี้จะเน้นสอนภาษาอังกฤษเป็นหลัก ในขณะที่ครูชาวจีนเป็นครูต่างชาติอันดับที่ 4 ที่มุ่งเน้นการสอนภาษาจีนเป็นหลัก (ข้อมูลจาก <http://wp.doe.go.th/>)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร เนื่องจากกรุงเทพฯ เป็นเมืองหลวงของประเทศไทย การพัฒนาในทุกๆ ด้าน อาทิ ด้านเศรษฐกิจ

การศึกษาจะอยู่ในกรุงเทพมหานครมากกว่าภาคอื่นๆ นอกจากนี้ ครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนส่วนใหญ่จะสอนอยู่ในกรุงเทพมหานครมากกว่าต่างจังหวัด

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ภริดา โกเชก (2548) ได้ศึกษาเรื่อง “การสื่อสารต่างวัฒนธรรม ที่มีผลต่อการปรับตัวของคนข้ามชาติ : ศึกษากรณีชาวพม่าในจังหวัดพรมแดนประเทศไทย” ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของคนข้ามชาติของพม่า ได้แก่คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ ความสามารถด้านการสื่อสารในสังคมไทย และทัศนคติที่มีผลต่อคนไทยในสังคมไทย นั่นคือ คนข้ามชาติที่มีปัจจัยในด้านต่างๆ ดังกล่าวในระดับสูงจะส่งผลให้มีการปรับตัวในระดับสูงเช่นเดียวกัน ส่วนพฤติกรรมการใช้สื่อมวลชนนั้นมีอิทธิพลทางตรงเชิงลบต่อการปรับตัว นั่นคือ คนข้ามชาติที่มีการเปิดรับสื่อมวลชนของประเทศพม่าในระดับสูงจะส่งผลให้มีการปรับตัวในสังคมไทยน้อยลง

ธานีษฐ์ กองแก้ว (2544) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การสื่อสารและการปรับตัวของอาจารย์ต่างชาติในมหาวิทยาลัยไทย ” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงการปรับตัวของอาจารย์ต่างชาติ ศึกษาความสามารถทางการสื่อสารภายใต้วัฒนธรรมไทยของอาจารย์ต่างชาติ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการสื่อสารและระดับการปรับตัวของอาจารย์ต่างชาติและศึกษาถึงปัจจัยอื่นๆที่มีผลต่อการปรับตัวของอาจารย์ต่างชาติ ผลการวิจัยพบว่า 1.ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวของอาจารย์ต่างชาติ คือ ระยะเวลาที่อยู่ในประเทศไทย 2.ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการสื่อสารภายใต้วัฒนธรรมไทยของอาจารย์ต่างชาติ คือ สัญชาติของอาจารย์ต่างชาติ และระยะเวลาที่อยู่ในประเทศไทย 3.ความสามารถทางความคิดและความสามารถทางอารมณ์และความรู้สึกไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวของอาจารย์ต่างชาติขณะนี้ ความสามารถทางด้านพฤติกรรมและความสามารถในการสื่อสารภายใต้วัฒนธรรมไทยโดยรวมมีความสัมพันธ์กับระดับการปรับตัวของอาจารย์ต่างชาติ 4.สัญชาติของเพื่อนสนิท พฤติกรรมการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ พฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ต และปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อม ไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวของอาจารย์ต่างชาติ ในขณะที่สื่อวิทยุมีความสัมพันธ์กับการปรับตัวของอาจารย์ต่างชาติ

ปัทมาภรณ์ธรรมทัต (2543) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “กระบวนการให้สารนิเทศเพื่อการปรับตัวทางวัฒนธรรมของบุคลากรต่างชาติในประเทศไทย” ผลการวิจัย พบว่า ก่อนการเดินทางมาประเทศไทยบุคลากรต่างชาติส่วนใหญ่มีการรับรู้สารนิเทศด้านศาสนามากที่สุด เมื่อเดินทางเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ในประเทศไทยแล้วต้องการสารนิเทศด้านวัฒนธรรมและประเพณีมากที่สุด โดยบุคลากรต่างชาติจากองค์กรภาครัฐกิจเอกชน มีความต้องการสารนิเทศด้านวัฒนธรรมและประเพณี

มากที่สุด บุคลากรต่างชาติแสวงหาสารนิเทศจากเพื่อนในประเทศของตนเอง รวมทั้งเพื่อนคนไทย และมีการสืบค้นข้อมูลด้วยระบบอินเทอร์เน็ต นอกจากนี้ยังได้รับข้อมูลจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมากที่สุด เพราะเป็นหน่วยงานที่มีความพร้อมในด้านการนำเสนอข้อมูลการท่องเที่ยว และข้อมูลประเทศไทยอย่างสมบูรณ์ และตรงต่อความต้องการของบุคลากรต่างชาติ

ธิดารัตน์ กนิษฐนาคะ (2542) ได้ทำวิจัยเรื่อง “บทบาทสื่อมวลชนและสื่อบุคคล กับการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักเรียนแลกเปลี่ยนชาวต่างชาติ โครงการเอ เอฟเอส” ผลการวิจัยพบว่า สื่อมวลชนมีบทบาทช่วยในการปรับตัวของนักเรียน โดย 1) เป็นแหล่งให้ข้อมูลในระดับกว้างที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัว เช่นความรู้เกี่ยวกับประเทศไทย และวัฒนธรรมไทยแบบกว้างๆ ข่าวสารสถานการณ์ในประเทศ 2) เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารสร้างความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน กับครอบครัวอุปถัมภ์ในประเทศไทยในช่วงก่อนเดินทางมา และระหว่างนักเรียนกับครอบครัวในบ้านเกิด เมื่อมาอยู่ในประเทศไทยแล้ว 3) ช่วยลดความกังวลใจ 4) เป็นที่ระบายอารมณ์ 5) ให้ความเพลิดเพลิน 6) เป็นที่ฆ่าเวลาเมื่อนักเรียนไม่มีอะไรทำ

เมตตา วิวัฒนานุกูล (2536) ทำการศึกษาเรื่อง “ลักษณะและปัญหาการสื่อสารต่างวัฒนธรรมในบริษัทนานาชาติในประเทศไทย” มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะสำรวจค่านิยมที่สัมพันธ์กับการทำงาน และปัญหาการสื่อสารระหว่างบุคลากรไทยและต่างชาติในบริษัทนานาชาติในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการสื่อสารที่บุคลากรไทยและบุคลากรต่างชาติระบุตรงกัน คือ ปัญหาเรื่องการใช้และการเข้าใจภาษาร่วมกัน โดยเฉพาะเมื่อต่างฝ่ายใช้ภาษาอังกฤษไม่คล่อง และปัญหาด้านทัศนคติ และอคติต่อกัน ซึ่งปัญหานี้ บุคลากรทั้งชาวไทยและต่างชาติระบุตรงกัน ส่วนปัญหาการสื่อสารและทำงานร่วมกันกับบุคลากรไทยซึ่งต่างชาติระบุ ได้แก่ การไม่สื่อความหมายตามที่ต้องการ การขาดความไว้วางใจและเปิดเผย การไหว้ต่อความรู้สึกในการแสดงอวัจนภาษาบางอย่าง และการรับรู้ต่างกัน ส่วนปัญหาที่บุคลากรไทยระบุ ได้แก่ ปัญหาการสื่อสารทางเดียว การเอาตัวเองเป็นเกณฑ์ การขาดความยืดหยุ่น และมองข้ามความรู้สึก นอกจากนี้ยังพบว่า หน่วยงานราชการไทยยังมีบทบาทน้อยในการเผยแพร่และให้ข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยแก่บริษัทนานาชาติในประเทศไทย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและมีการกำหนดขั้นตอนในการดำเนินการศึกษาค้นคว้าด้านต่างๆ รวมทั้งวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน ดังต่อไปนี้ คือ

- 3.1 กรอบแนวคิดการวิจัย
- 3.2 สมมติฐานการวิจัย
- 3.3 ประชากรและตัวอย่าง
- 3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.5 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษา “ผลกระทบของการสื่อสารต่างวัฒนธรรมที่มีผลต่อการปรับตัวของครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร” สามารถกำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังภาพที่ 3.1

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 3.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

3.2 สมมติฐานการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมในบทที่ 2 สามารถนำมากำหนดเป็นสมมติฐานการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

สมมติฐาน 1 การสื่อสารต่างวัฒนธรรม มีผลกระทบต่อการปรับตัวของครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร

1. การสื่อสารในสังคมของเจ้าบ้าน (Host Social Communication) มีผลกระทบต่อการปรับตัวของครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร

2. การสื่อสารภายในสังคมของกลุ่มชาติพันธุ์ตนเอง (Ethnic Social Communication) มีผลกระทบต่อการปรับตัวของครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร

3. ความสามารถทางการสื่อสารภายใต้วัฒนธรรมเจ้าบ้าน (Host Communication Competence) มีผลกระทบต่อการปรับตัวของครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร

4. สิ่งที่ติดตัวผู้แปลกหน้า (Predisposition) มีผลกระทบต่อการปรับตัวของครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร

3.3 ประชากรและตัวอย่าง

3.3.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร จำนวน 420 คน ในปี 2555 ที่มีระยะเวลาการสอนในประเทศไทยตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไป (ข้อมูลได้จากการสอบถามจากเจ้าหน้าที่กระทรวงศึกษาธิการที่ทำหน้าที่ดูแลครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร)

3.3.2 การกำหนดขนาดตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ Yamane (อ้างถึงในพวงรัตน์ ทีวีรัตน์, 2543, น. 284-285) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ค่าความคลาดเคลื่อน 0.05 ได้ขนาดตัวอย่างดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

$$n = \frac{420}{1 + 420 (0.05)^2}$$

โดย N = ขนาดประชากร มีจำนวนเท่ากับ 420 ราย

n = ขนาดตัวอย่าง

e = ค่าความคลาดเคลื่อน กำหนดให้มีค่าสูงสุดได้ไม่เกิน 0.05

ขนาดตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร จำนวนไม่น้อยกว่า 206 ตัวอย่างเพื่อป้องกันการไม่ตอบกลับหรือการได้ข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงทำการแจกแบบสอบถามทั้งสิ้น 250 ฉบับ

3.3.3 วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยจะทำการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) จำแนกเป็น 3 กลุ่มที่มีครูชาวจีนมาสอนภาษาจีน คือ 1. กลุ่มโรงเรียนซึ่งเป็นกลุ่มที่มีขนาดใหญ่ที่สุด 2. กลุ่มสถาบันภาษา และ 3. กลุ่มสถาบันอุดมศึกษา

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.4.1 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการวิจัยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

1. ร่างแบบสอบถามจากการทบทวนเอกสาร ตำราต่างๆที่เกี่ยวข้องเนื่องจากแบบสอบถามจะต้องแจกให้ครูชาวจีนผู้วิจัยจึงได้ทำแบบสอบถามเป็น 2 ภาษาคือภาษาไทยและ

ภาษาจีน

2. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือและได้ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาจีนและครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานครเพื่อตรวจสอบสำนวนคำชี้แจงต่างๆด้านภาษาและความเข้าใจ จำนวน 3 ท่าน

4. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะ แล้วนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงไปทำการเก็บรวบรวมข้อมูล

5. นำแบบสอบถามที่แจกไปวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือก่อนทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) ด้วยค่า Cronbach's Alpha

3.4.2 แบบสอบถาม

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ในแบบสอบถามมีทั้งหมด 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ระยะเวลาอยู่ที่ไทย ระยะเวลาสอน สอนที่ไหน รายได้ และวิชาที่สอน เป็นแบบสอบถามตามปลายปิดให้เลือกตอบเพียงข้อเดียวรวมทั้งสิ้นจำนวน 9 ข้อ

ส่วนที่ 2 สอบถามการสื่อสารต่างวัฒนธรรม โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน รวมทั้งสิ้นจำนวน 16 ข้อดังนี้

1. การสื่อสารในสังคมของเจ้าบ้าน จำนวน 4 ข้อ
2. การสื่อสารภายในสังคมของกลุ่มชาติพันธุ์ตนเอง จำนวน 4 ข้อ
3. การสื่อสารภายใต้วัฒนธรรมเจ้าบ้านจำนวน 4 ข้อ
4. ด้านสิ่งที่ติดตัวผู้แปลกหน้า จำนวน 4 ข้อ

แบบสอบถามเกี่ยวกับการสื่อสารต่างวัฒนธรรมนี้ เป็นแบบสอบถามที่กำหนดมาตรวัดตามแบบของ Likert (Likert's Rating Scale) มีกำหนดให้เลือก 5 ตัวเลือก โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	แทน	5	คะแนน
เห็นด้วยมาก	แทน	4	คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	แทน	3	คะแนน
เห็นด้วยน้อย	แทน	2	คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด	แทน	1	คะแนน

กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยไว้ดังนี้
กำหนดความกว้างของแต่ละอันดับภาคชั้นดังนี้

$$\frac{5-1}{5} = 0.8$$

คะแนนเฉลี่ย	ระดับการสื่อสารต่างวัฒนธรรม
4.21 – 5.00	มากที่สุด
3.41 – 4.20	มาก
2.61 – 3.40	ปานกลาง
1.80 – 2.60	น้อย
1.00 – 1.80	น้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 สอบถามการปรับตัวผู้วิจัยได้พัฒนาและปรับปรุงจากกริดา โทเชก (2548) เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นตามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบ Likert โดยมีให้เลือก 5 ระดับ จำนวนทั้งสิ้น 18 ข้อ

1. ด้านความคิด จำนวน 6 ข้อ
2. ด้านความรู้สึก จำนวน 6 ข้อ
3. ด้านพฤติกรรม จำนวน 6 ข้อ

กำหนดคะแนนของแต่ละระดับความสำคัญดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	แทน	5	คะแนน
เห็นด้วยมาก	แทน	4	คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	แทน	3	คะแนน
เห็นด้วยน้อย	แทน	2	คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด	แทน	1	คะแนน

กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยไว้ดังนี้
กำหนดความกว้างของแต่ละอันดับภาคชั้น=

$$\frac{5-1}{5} = 0.8$$

คะแนนเฉลี่ย	ระดับการปรับตัวตามข้างล่าง
4.21 – 5.00	มากที่สุด
3.41 – 4.20	มาก
2.61 – 3.40	ปานกลาง

1.80 – 2.60	น้อย
1.00 – 1.80	น้อยที่สุด

3.5 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ได้นำแบบสอบถามไปแจกครูชาวจีนที่สอนตามโรงเรียน สถาบันอุดมศึกษาและสถาบันภาษาในกรุงเทพมหานคร
2. ได้นำแบบสอบถามออนไลน์ที่สร้างขึ้นจากเว็บไซต์ที่มีชื่อเสียงและเป็นทางการของสาธารณรัฐประชาชนจีนที่มีชื่อว่าSOJUMP โดยผู้วิจัยได้ส่ง Link แบบสอบถามออนไลน์นี้ให้แก่ครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร
3. นำข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้จากแบบสอบถามที่ไม่ใช่ออนไลน์และแบบสอบถามออนไลน์ไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS for Windows (Statistical Package for the Social Sciences for Windows) เพื่อหาค่าทางสถิติดังต่อไปนี้

1. โดยการใช้สถิติเชิงบรรยาย (Descriptive Statistics) เพื่อพรรณนาคุณลักษณะของตัวแปรแต่ละตัวในการศึกษารั้งนี้ โดยค่าความถี่ (Frequencies) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. การศึกษาผลกระทบของการสื่อสารต่างวัฒนธรรมที่มีผลต่อการปรับตัวของครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร ใช้วิธีการทดสอบสมมติฐาน ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson Correlation: r) โดยมีเกณฑ์การแปลระดับดังนี้

ค่า r	ระดับผลกระทบ
0.81 – 1.00	มากที่สุด
0.61 – 0.80	มาก
0.41 – 0.60	ปานกลาง
0.21 – 0.40	น้อย
0.00 – 0.20	น้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลกระทบระหว่างการสื่อสารต่างวัฒนธรรมกับการปรับตัวของครูชาวจีนที่สอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยทำการแจกแบบถามทั้งสิ้น 250 ฉบับ และได้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์คืนมาจำนวน 206 ฉบับ คิดเป็นอัตราการตอบกลับร้อยละ 82.40 (Response Rate) ในบทนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิจัยตามลำดับดังนี้

- 4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 4.2 ผลการทดสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ด้านการสื่อสารต่างวัฒนธรรม
- 4.4 ผลการวิเคราะห์ด้านการปรับตัว
- 4.5 ผลการทดสอบสมมติฐาน

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้เป็นการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่ทำการศึกษาวิจัย ซึ่งเป็นครูชาวจีนที่สอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.1-ตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	84	40.78
หญิง	122	59.22
รวม	206	100.00

จากตารางที่ 4.1 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีจำนวน 122 คนคิดเป็นร้อยละ 59.22 เพศชายมีจำนวน 84 คนคิดเป็นร้อยละ 40.78

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 30 ปี	163	79.13
31-40 ปี	32	15.53
มากกว่า 40 ปี	11	5.34
รวม	206	100.00

จากตารางที่ 4.2 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุไม่เกิน 30 ปี จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 79.13 รองลงมาคืออายุ 31-40 ปี มีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 15.53 และน้อยที่สุดคืออายุมากกว่า 40 ปี มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 5.34

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	157	76.21
สมรส	45	21.85
หย่า/หม้าย	4	1.94
รวม	206	100.00

จากตารางที่ 4.3 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพโสดมีจำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 76.21 รองลงมาคือสถานภาพสมรสมีจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 21.85 และน้อยที่สุดคือสถานภาพหย่า/หม้ายมีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.94

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของระดับการศึกษาสูงสุด

ระดับการศึกษาสูงสุด	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	4	1.94
ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	128	62.14
สูงกว่าปริญญาตรี	74	35.92
รวม	206	100.00

จากตารางที่ 4.4 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงสุดคือปริญญาตรี หรือเทียบเท่า มีจำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 66.02 รองลงมาคือสูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 32.04 และน้อยที่สุดคือต่ำกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.94

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของระยะเวลาที่สอนภาษาจีนในองค์กรหรือหน่วยงานที่ทำงาน ด้วยในปัจจุบัน

ระยะเวลาที่สอนภาษาจีน	จำนวน	ร้อยละ
มากกว่า 6 เดือน แต่น้อยกว่า 1 ปี	48	23.30
1-2 ปี	54	26.21
2-3 ปี	60	29.13
มากกว่า 3 ปีขึ้นไป	44	21.36
รวม	206	100.00

จากตารางที่ 4.5 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระยะเวลาที่สอนภาษาจีน 2-3 ปี มีจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 29.13 รองลงมาคือ 1-2 ปี มีจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 26.21 และอยู่มากกว่า 6 เดือน แต่น้อยกว่า 1 ปี มีจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 23.30 น้อยที่สุดคือมากกว่า 3 ปีขึ้นไป มีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 21.36

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 20,000 บาท	34	16.51
20,001-30,000 บาท	89	43.20
30,001-40,000 บาท	57	27.67
40,001-50,000 บาท	19	9.22
ตั้งแต่ 50,001 บาทขึ้นไป	7	3.40
รวม	206	100.00

จากตารางที่ 4.6 ผู้ตอบแบบสอบถามรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาทมากที่สุด มีจำนวน 89 คนคิดเป็นร้อยละ 43.20 รองลงมาคือ 30,001-40,000 บาทมีจำนวน 57 คนคิดเป็นร้อยละ 27.67 ไม่เกิน 20,000 บาทมีจำนวน 34 คนคิดเป็นร้อยละ 16.51 และ 40,001-50,000 บาทมีจำนวน 19 คนคิดเป็นร้อยละ 9.22 น้อยที่สุดคือรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 50,001 บาทขึ้นไปมีจำนวน 7 คนคิดเป็นร้อยละ 3.40

ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละของสอนที่ใด

สอนที่ใด	จำนวน	ร้อยละ
โรงเรียน	93	45.14
สถาบันอุดมศึกษา	40	19.42
สถาบันภาษา	73	35.44
รวม	206	100.00

จากตารางที่ 4.7 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สอนที่โรงเรียน มีจำนวน 93 คนคิดเป็นร้อยละ 45.14 รองลงมาคือสอนที่สถาบันภาษามีจำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 35.44 น้อยที่สุดคือสอนที่สถาบันอุดมศึกษามีจำนวน 40 คนคิดเป็นร้อยละ 19.42

4.2 ผลการทดสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม

ก่อนทำการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ (Reliability Test) ที่ใช้ในการวิจัยด้วยค่า Cronbach Alpha ปรากฏผลดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 การแสดงผลการทดสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม

ตัวแปร	ค่า Cronbach Alpha
การสื่อสารต่างวัฒนธรรมในภาพรวม	0.670
การปรับตัวในภาพรวม	0.840

จากตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์การทดสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถามพบว่า การปรับตัวในภาพรวม มีค่า Cronbach Alpha 0.840 ส่วนการสื่อสารต่างวัฒนธรรมในภาพรวม

0.670 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.50 แสดงว่าเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีความน่าเชื่อถืออยู่ในระดับที่ยอมรับได้

4.3 ผลการวิเคราะห์ด้านการสื่อสารต่างวัฒนธรรม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสื่อสารต่างวัฒนธรรมปรากฏดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสื่อสารต่างวัฒนธรรมในภาพรวม

การสื่อสารต่างวัฒนธรรม	Mean	S.D.	ระดับการสื่อสารต่างวัฒนธรรม
1. ด้านการสื่อสารในสังคมของเจ้าบ้าน (Host Social Communication)	3.31	0.649	ปานกลาง
2. ด้านการสื่อสารภายในสังคมของกลุ่มชาติพันธุ์ตนเอง (Ethnic Social Communication)	3.97	0.742	มาก
3. ด้านความสามารถทางการสื่อสารภายใต้วัฒนธรรมเจ้าบ้าน (Host Communication Competence)	3.78	0.724	มาก
4. ด้านสิ่งที่ติดตัวผู้แปลกหน้า (Predisposition)	3.12	0.984	ปานกลาง
ภาพรวม	3.55	0.449	มาก

จากตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์การสื่อสารต่างวัฒนธรรมในภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการสื่อสารภายในสังคมของกลุ่มชาติพันธุ์ตนเอง (Ethnic Social Communication) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีค่าเฉลี่ยที่ 3.97 รองลงมาคือ ด้านความสามารถทางการสื่อสารภายใต้วัฒนธรรมเจ้าบ้าน (Host Communication Competence) มีค่าเฉลี่ยที่ 3.78 และด้านการสื่อสารในสังคมของเจ้าบ้าน (Host Social Communication) มีค่าเฉลี่ยที่ 3.31 ในขณะที่ด้านสิ่งที่ติดตัวผู้แปลกหน้า (Predisposition) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 3.12

รายละเอียดการวิเคราะห์แต่ละด้านของการสื่อสารต่างวัฒนธรรมปรากฏดังตารางที่ 4.10 - ตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.10 การสื่อสารต่างวัฒนธรรมด้านการสื่อสารในสังคมของเจ้าบ้าน (Host Social Communication)

ด้านการสื่อสารในสังคมของเจ้าบ้าน (Host Social Communication)	Mean	S.D.	ระดับการสื่อสาร ต่างวัฒนธรรม
1. ในชีวิตประจำวันท่านคุยกับคนไทยเป็นประจำ	3.89	0.877	มาก
2. ท่านไปเที่ยวสถานที่ต่างๆกับคนไทยเสมอ	2.96	1.121	ปานกลาง
3. ท่านดูรายการโทรทัศน์ที่เป็นภาษาไทยเป็นประจำ	3.14	1.173	ปานกลาง
4. ท่านดูหนังไทยและฟังเพลงไทยเป็นประจำ	3.26	1.129	ปานกลาง
รวม	3.31	0.649	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์การสื่อสารต่างวัฒนธรรมด้านการสื่อสารในสังคมของเจ้าบ้าน (Host Social Communication) พบว่า ตัวอย่างการที่เป็นครูชาวจีนที่สอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร มีการสื่อสารต่างวัฒนธรรมด้านการสื่อสารในสังคมของเจ้าบ้าน (Host Social Communication) โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นประเด็นย่อยพบว่าเรื่องในชีวิตประจำวันท่านคุยกับคนไทยเป็นประจำมีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่ 3.89 รองลงมาคือเรื่องดูหนังไทยและฟังเพลงไทยเป็นประจำ และดูรายการโทรทัศน์ที่เป็นภาษาไทยเป็นประจำมีค่าเฉลี่ยที่ 3.26 และ 3.14 ตามลำดับ น้อยที่สุดเรื่องไปเที่ยวสถานที่ต่างๆกับคนไทยเสมอมีค่าเฉลี่ยที่ 2.96

ตารางที่ 4.11 การสื่อสารต่างวัฒนธรรมด้านการสื่อสารภายในสังคมของกลุ่มชาติพันธุ์ตนเอง
(Ethnic Social Communication)

ด้านการสื่อสารภายในสังคมของกลุ่มชาติพันธุ์ตนเอง(Ethnic social communication)	Mean	S.D.	ระดับการสื่อสารต่างวัฒนธรรม
1. ช่วงเริ่มต้นที่อยู่ประเทศไทยท่านมักจะปรับทุกข์หรือระบายความรู้สึกต่างๆกับเพื่อนคนจีนมากกว่าเพื่อนชาวไทย	4.15	1.040	มาก
2. ช่วงเริ่มต้นที่อยู่ประเทศไทยท่านมักจะรับข้อมูลข่าวสารจากเพื่อนคนจีนมากกว่าเพื่อนคนไทย	3.83	1.049	มาก
3. ท่านมักจะไวใจเพื่อนคนจีนมากกว่าคนไทย	3.99	0.902	มาก
4. ท่านมักจะดูหนังจีนและฟังเพลงจีนมากกว่าดูหนังไทยและฟังเพลงไทย	3.91	1.080	มาก
รวม	3.97	0.724	มาก

จากตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์การสื่อสารต่างวัฒนธรรมด้านการสื่อสารภายในสังคมของกลุ่มชาติพันธุ์ตนเอง (Ethnic Social Communication) พบว่าตัวอย่างการที่เป็นครูชาวจีนที่สอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร มีการสื่อสารต่างวัฒนธรรมด้านการสื่อสารภายในสังคมของกลุ่มชาติพันธุ์ตนเอง (Ethnic Social Communication) โดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นประเด็นย่อยพบว่าเรื่องช่วงเริ่มต้นที่อยู่ประเทศไทยมักจะปรับทุกข์หรือระบายความรู้สึกต่างๆกับเพื่อนคนจีนมากกว่าเพื่อนชาวไทยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดรองลงมาคือเรื่องมักจะไวใจเพื่อนคนจีนมากกว่าคนไทยและมักจะดูหนังจีนและฟังเพลงจีนมากกว่าดูหนังไทยและฟังเพลงไทยมีค่าเฉลี่ย 3.99 และ 3.91 ตามลำดับ ในขณะที่เรื่องช่วงเริ่มต้นที่อยู่ประเทศไทยมักจะรับข้อมูลข่าวสารจากเพื่อนคนจีนมากกว่าเพื่อนคนไทยมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.12 การสื่อสารต่างวัฒนธรรมด้านความสามารถทางการสื่อสารภายใต้วัฒนธรรมเจ้าบ้าน (Host Communication Competence)

ด้านความสามารถทางการสื่อสารภายใต้วัฒนธรรมเจ้าบ้าน (Host communication competence)	Mean	S.D.	ระดับการสื่อสารต่างวัฒนธรรม
1. ท่านพูดภาษาไทยได้อย่างคล่อง	3.67	1.007	มาก
2. ท่านมีความเชื่อบุคคลแบบคนไทย	4.08	0.904	มาก
3. เมื่อทักเจอเพื่อนหรือคนที่รู้จักท่านจะทักทายแบบไทยด้วย การไหว้หรือกล่าวคำว่า สวัสดี	4.01	0.995	มาก
4. ท่านอ่านและเขียนภาษาไทยได้คล่อง	3.36	1.077	ปานกลาง
รวม	3.78	0.984	มาก

จากตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์การสื่อสารต่างวัฒนธรรมด้านความสามารถทางการสื่อสารภายใต้วัฒนธรรมเจ้าบ้าน (Host communication competence) พบว่า ตัวอย่างการที่เป็นครูชาวจีนที่สอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร มีการสื่อสารต่างวัฒนธรรมด้านความสามารถทางการสื่อสารภายใต้วัฒนธรรมเจ้าบ้าน (Host communication competence) โดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นประเด็นย่อยพบว่าเรื่องมีความเชื่อบุคคลแบบคนไทยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดรองลงมาคือเรื่องเมื่อทักเจอเพื่อนหรือคนที่รู้จักท่านจะทักทายแบบไทยด้วย การไหว้หรือกล่าวคำว่า สวัสดีและท่านพูดภาษาไทยได้อย่างคล่องมีค่าเฉลี่ย 4.01 และ 3.67 ตามลำดับ ในขณะที่เรื่องท่านอ่านและเขียนภาษาไทยได้คล่องมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.13 การสื่อสารต่างวัฒนธรรมด้านสิ่งที่ติดตัวผู้แปลกหน้า (Predisposition)

ด้านสิ่งที่ติดตัวผู้แปลกหน้า (Predisposition)	Mean	S.D.	ระดับการสื่อสารต่างวัฒนธรรม
1. ท่านเรียนภาษาไทยมาก่อนที่จะเข้ามาทำงานในประเทศไทย	3.57	1.337	มาก
2. ท่านเรียนรู้วัฒนธรรมไทยมาก่อนที่จะเข้ามาทำงานในประเทศไทย	3.33	1.168	ปานกลาง
3. ท่านศึกษาประวัติศาสตร์ไทยมาก่อนที่จะเข้ามาทำงานในประเทศไทย	3.04	0.426	ปานกลาง
4. ท่านมีเพื่อนชาวไทยมาก่อนที่จะเข้ามาทำงานในประเทศไทย	2.54	1.342	น้อย
รวม	3.12	1.259	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.13 ผลการวิเคราะห์การสื่อสารต่างวัฒนธรรมด้านสิ่งที่ติดตัวผู้แปลกหน้า (Predisposition) พบว่าตัวอย่างการที่เป็นครูชาวจีนที่สอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร มีการสื่อสารต่างวัฒนธรรมด้านสิ่งที่ติดตัวผู้แปลกหน้า (Predisposition) โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นประเด็นย่อยพบว่าเรื่องท่านเรียนภาษาไทยมาก่อนที่จะเข้ามาทำงานในประเทศไทยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.57 รองลงมาคือเรื่องท่านเรียนรู้วัฒนธรรมไทยมาก่อนที่จะเข้ามาทำงานในประเทศไทยและท่านศึกษาประวัติศาสตร์ไทยมาก่อนที่จะเข้ามาทำงานในประเทศไทยมีค่าเฉลี่ยปานกลาง 3.33 และ 3.04 ตามลำดับ ในขณะที่เรื่องท่านมีเพื่อนชาวไทยมาก่อนที่จะเข้ามาทำงานในประเทศไทยมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

4.3 ผลการวิเคราะห์ด้านการปรับตัว

ผลการวิเคราะห์การปรับตัวของครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานครปรากฏดังตารางที่ 4.14- ตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการปรับตัวในภาพรวม

การปรับตัว	ส่วนตัว			การทำงาน			ภาพรวม		
	Mean	S.D.	ระดับการปรับตัว	Mean	S.D.	ระดับการปรับตัว	Mean	S.D.	ระดับการปรับตัว
1. ด้านความคิด (Cognitive Component)	3.32	0.657	ปานกลาง	3.55	0.449	มาก	3.44	0.426	มาก
2. ด้านความรู้สึก (Affective Component)	4.00	0.638	มาก	3.89	0.671	มาก	3.95	0.605	มาก
3. ด้านพฤติกรรม (Behavior Component)	3.70	0.707	มาก	4.06	0.677	มาก	3.88	0.641	มาก
ภาพรวม	3.67	0.529	มาก	3.84	0.488	มาก	3.76	0.471	มาก

จากตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์การปรับตัวในภาพรวม พบว่า ตัวอย่างที่เป็นครูชาวจีนที่สอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร มีการปรับตัวในภาพรวมและรายด้านทั้ง 3 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การปรับตัวด้านความรู้สึก (Affective Component) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ การปรับตัวด้านพฤติกรรม (Behavior Component) และ การปรับตัวด้านความคิด (Cognitive Component) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการปรับตัวในเรื่องส่วนตัวและเรื่องการทำงาน พบว่า ตัวอย่างที่เป็นครูชาวจีนที่สอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร มีการปรับตัวในเรื่องงานมากกว่าส่วนตัว แต่เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า มีการปรับตัวด้านความรู้สึก (Affective Component) ในเรื่องส่วนตัวมากกว่าเรื่องการทำงาน ในขณะที่มีการปรับตัวด้านความคิด (Cognitive Component) และ การปรับตัวด้านพฤติกรรม (Behavior Component) ในเรื่องการทำงาน

มากกว่าในเรื่องส่วนตัว

ผลการวิเคราะห์การปรับตัวในรายด้าน ปรากฏดังตารางที่ 4.15- ตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.15 การปรับตัวด้านด้านความคิด (Cognitive Component)

การปรับตัวด้านความคิด (Cognitive Component)	Mean	S.D.	ระดับการปรับตัว
ส่วนตัว			
1. ท่านคิดว่าจะไปร่วมงานประเพณีต่างๆของ คนไทย ถ้าคนไทยชวน	3.32	1.123	ปานกลาง
2. ท่านคิดว่าจะแต่งกายตามแบบคนไทยได้	2.83	1.052	ปานกลาง
3. ท่านคิดว่าจะอยู่ในประเทศไทยอย่างมี ความสุข ถ้าคนไทยให้การยอมรับกับท่าน เป็นส่วนหนึ่งของสังคม	3.82	0.864	มาก
รวม	3.32	0.657	ปานกลาง
การทำงาน			
4. ท่านคิดว่าการพูดภาษาไทยให้ชัดเจนเหมือน คนไทยเป็นเรื่องสำคัญต่อการเป็นครูสอน ภาษาจีนให้นักเรียนไทย	4.02	0.871	มาก
5. ท่านคิดว่าความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นเกิดจากการมา สอนอยู่ในประเทศไทย	2.42	0.901	น้อย
6. ท่านคิดว่าการปรับตัวการสอนให้เข้ากับ นักเรียนไทยเป็นประโยชน์กับท่าน	4.16	0.864	มาก
รวม	3.55	0.449	มาก
การปรับตัวด้านความคิด (Cognitive Component)ในภาพรวม	3.44	0.426	มาก

จากตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์การปรับตัวด้านความคิด (Cognitive Component) พบว่า ตัวอย่างที่เป็นครูชาวจีนที่สอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร มีการปรับตัวด้านความคิด (Cognitive Component) ในภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นประเด็นย่อยพบว่า การ

ปรับตัวด้านด้านความคิด (Cognitive Component) ในเรื่องการทำงาน ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ท่านคิดว่าการปรับตัวการสอนให้เข้ากับนักเรียนไทยเป็นประโยชน์กับท่าน ในขณะที่ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ท่านคิดว่าความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นเกิดจากการมาสอนอยู่ในประเทศไทย สำหรับการปรับตัวด้านความคิด (Cognitive Component) ในเรื่องส่วนตัว ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ท่านคิดว่าจะอยู่ในประเทศไทยอย่างมีความสุข ถ้าคนไทยให้การยอมรับกับท่านเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ท่านคิดว่าจะแต่งกายตามแบบคนไทยได้

ตารางที่ 4.16 การปรับตัวด้านความรู้สึก (Affective Component)

การปรับตัวด้านความรู้สึก (Affective Component)	Mean	S.D.	ระดับการปรับตัว
ส่วนตัว			
1. ท่านรู้สึกดีใจเมื่อได้มีส่วนร่วมในงานประเพณีต่างๆของไทย	4.13	0.840	มาก
2. ท่านรู้สึกดีใจที่สามารถพูดคุยกับนักเรียนไทยได้รู้เรื่อง	4.22	0.605	มากที่สุด
3. ท่านรู้สึกพอใจในความเป็นอยู่ที่เปลี่ยนแปลงจากเดิม	3.66	0.974	มาก
รวม	4.00	0.638	มาก
การทำงาน			
4. ท่านรู้สึกภูมิใจที่การสอนของท่านได้รับการยอมรับจากคนไทย	4.31	0.718	มากที่สุด
5. ท่านรู้สึกพอใจค่าตอบแทนและงานในปัจจุบัน	3.45	0.975	มาก
6. ท่านรู้สึกเป็นเกียรติที่ได้เรียนรู้วัฒนธรรมไทยจะได้เข้าใจการสอนและนักเรียนไทยมากขึ้น	3.92	0.866	มาก
รวม	3.89	0.671	มาก
การปรับตัวด้านความรู้สึก (Affective Component) ในภาพรวม	3.95	0.605	มาก

จากตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์การปรับตัวด้านความรู้สึก (Affective Component) พบว่า ตัวอย่างที่เป็นครูชาวจีนที่สอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร มีการปรับตัวด้านความรู้สึก (Affective Component) ในภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นประเด็นย่อยพบว่า การปรับตัวด้านความรู้สึก (Affective Component) ในเรื่องส่วนตัว ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ท่านรู้สึกดีใจที่สามารถพูดคุยกับนักเรียนไทยได้รู้เรื่อง ในขณะที่ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ท่านรู้สึกพอใจในความเป็นอยู่ที่เปลี่ยนแปลงจากเดิม สำหรับการปรับตัวด้านความรู้สึก (Affective Component) ในเรื่องการทำงาน ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ท่านรู้สึกภูมิใจที่การสอนของท่านได้รับการยอมรับจากคนไทย ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ท่านรู้สึกพอใจค่าตอบแทนและงานในปัจจุบัน

ตารางที่ 4.17 การปรับตัวด้านพฤติกรรม (Behavior Component)

การปรับตัวด้านพฤติกรรม(Behavior Component)	Mean	S.D.	ระดับการปรับตัว
ส่วนตัว			
1. ท่านใช้ภาษาไทยเพื่อการติดต่อสื่อสารกับนักเรียนและคนไทยมากขึ้น	4.17	0.826	มาก
2. ท่านชอบดูรายการ TV ของไทย	3.52	1.030	มาก
3. ท่านปฏิบัติตามประเพณีไทยมากขึ้น	3.62	0.970	มาก
รวม	3.77	0.697	มาก
การทำงาน			
4. ท่านใช้ภาษาไทยช่วยอธิบายในการสอนเป็นประจำ	3.80	0.934	มาก
5. ท่านเรียนรู้เรื่องราวต่างๆในประเทศไทยเพื่อประโยชน์ในการสอน	3.96	0.888	มาก
6. ท่านปรับวิธีการสอนเพื่อให้เหมาะสมกับนักเรียนไทย	4.23	0.817	มากที่สุด
รวม	4.00	0.711	มาก
การปรับตัวด้านพฤติกรรม(Behavior Component) ในภาพรวม	3.88	0.641	มาก

จากตารางที่ 4.17 ผลการวิเคราะห์การปรับตัวด้านพฤติกรรม(Behavior Component) พบว่า ตัวอย่างที่เป็นครูชาวจีนที่สอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร มีการปรับตัวด้านพฤติกรรม (Behavior Component) ในภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นประเด็นย่อยพบว่า การปรับตัวด้านพฤติกรรม(Behavior Component) ในเรื่องการทำงาน ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ท่านปรับวิธีการสอนเพื่อให้เหมาะสมกับนักเรียนไทย ในขณะที่ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ท่านใช้ภาษาไทยช่วยอธิบายในการสอนเป็นประจำ สำหรับการปรับตัวด้านพฤติกรรม (Behavior Component) ในเรื่องส่วนตัว ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ท่านใช้ภาษาไทยเพื่อการติดต่อสื่อสารกับนักเรียนและคนไทยมากขึ้น ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ท่านชอบดูรายการ TV ของไทย

4.4 ผลการทดสอบสมมุติฐาน

การวิจัยนี้ได้กำหนดสมมุติฐานการวิจัยไว้ว่า การสื่อสารต่างวัฒนธรรมมีผลกระทบต่อการปรับตัวของครูชาวจีนที่สอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานครผู้วิจัยทำการการทดสอบสมมุติฐานด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation) ปรากฏผลดังตารางที่ 4.18-4.22

สมมุติฐานที่1การสื่อสารต่างวัฒนธรรม มีผลกระทบต่อการปรับตัวของครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 4.18 การแสดงผลกระทบการสื่อสารต่างวัฒนธรรม มีผลกระทบต่อการปรับตัวของครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร

	การสื่อสารต่างวัฒนธรรม		
	r	Sig	ผลกระทบ
การปรับตัวด้านความคิด (Cognitive Component)	0.215	0.002	มีผลกระทบน้อย
การปรับตัวด้านความรู้สึก (Affective Component)	0.173	0.013	มีผลกระทบน้อยที่สุด
การปรับตัวด้านพฤติกรรม (Behavior Component)	0.221	0.001	มีผลกระทบน้อย
การปรับตัวในภาพรวม	0.239	0.001	มีผลกระทบน้อย

ตารางที่ 4.18 ผลการทดสอบสมมุติฐาน พบว่า การสื่อสารต่างวัฒนธรรมในภาพรวม มีผลกระทบเชิงบวกกับการปรับตัวของครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานครด้านความคิด

(Cognitive Component) ด้านพฤติกรรม (Behavior Component) และการปรับตัวในภาพรวม ของ
 ครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับน้อย ในขณะที่มีผลกระทบเชิงบวกต่อ
 การปรับตัวด้านความรู้สึก (Affective Component) อยู่ในระดับน้อยที่สุด

สมมุติฐานที่ 1 การสื่อสารในสังคมของเจ้าบ้าน (Host Social Communication) มี
 ผลกระทบต่อการปรับตัวของครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 4.19 การแสดงผลกระทบการสื่อสารในสังคมของเจ้าบ้าน (Host Social Communication)
 ต่อการปรับตัวของครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร

	การแสดงผลกระทบการสื่อสารในสังคมของ เจ้าบ้าน (Host Social Communication)		
	r	Sig.	ผลกระทบ
การปรับตัวด้านความคิด (Cognitive Component)	0.308	0.000	มีผลกระทบน้อย
การปรับตัวด้านความรู้สึก (Affective Component)	0.315	0.000	มีผลกระทบน้อย
การปรับตัวด้านพฤติกรรม (Behavior Component)	0.420	0.000	มีผลกระทบปานกลาง
การปรับตัวในภาพรวม	0.418	0.000	มีผลกระทบปานกลาง

ตารางที่ 4.19 ผลการทดสอบสมมุติฐาน พบว่า การสื่อสารต่างวัฒนธรรมด้านการ
 สื่อสารในสังคมของเจ้าบ้าน (Host Social Communication) มีผลกระทบเชิงบวกกับการปรับตัวด้าน
 พฤติกรรม (Behavior Component) และการปรับตัวในภาพรวม ของครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนใน
 กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่มีผลกระทบเชิงบวกต่อการปรับตัวด้านความคิด
 (Cognitive Component) และการปรับตัวด้านความรู้สึก (Affective Component) อยู่ในระดับน้อย

สมมุติฐานที่ 2 การสื่อสารภายในสังคมของกลุ่มชาติพันธุ์ตนเอง (Ethnic Social Communication) มีผลกระทบต่อการปรับตัวของครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 4.20 การแสดงผลกระทบการสื่อสารภายในสังคมของกลุ่มชาติพันธุ์ตนเอง (Ethnic Social Communication) ต่อการปรับตัวของครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร

	การสื่อสารภายในสังคมของกลุ่มชาติพันธุ์ตนเอง(Ethnic Social Communication)		
	r	Sig.	ผลกระทบ
การปรับตัวด้านความคิด (Cognitive Component)	0.110	0.115	ไม่มีผลกระทบ
การปรับตัวด้านความรู้สึก (Affective Component)	0.139	0.046	มีผลกระทบน้อยที่สุด
การปรับตัวด้านพฤติกรรม (Behavior Component)	0.085	0.223	ไม่มีผลกระทบ
การปรับตัวในภาพรวม	0.131	0.060	ไม่มีผลกระทบ

ตารางที่ 4.20 ผลการทดสอบสมมุติฐาน พบว่า การสื่อสารต่างวัฒนธรรมด้านการสื่อสารภายในสังคมของกลุ่มชาติพันธุ์ตนเอง (Ethnic Social Communication) ไม่มีผลกระทบต่อการปรับตัวด้านความคิด (Cognitive Component) ด้านพฤติกรรม (Behavior Component) และการปรับตัวในภาพรวม ของครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร ในขณะที่มีผลกระทบเชิงบวกกับการปรับตัวด้านความรู้สึก (Affective Component) อยู่ในระดับน้อยที่สุด

สมมุติฐานที่ 3 ความสามารถทางการสื่อสารภายใต้วัฒนธรรมเจ้าบ้าน (Host Communication Competence) มีผลกระทบต่อการปรับตัวของครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 4.21 การแสดงผลกระทบความสามารถทางการสื่อสารภายใต้วัฒนธรรมเจ้าบ้าน (Host Communication Competence) มีผลกระทบต่อการปรับตัวของครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร

	การสื่อสารภายใต้วัฒนธรรมเจ้าบ้าน (Host Communication Competence)		
	r	Sig.	ผลกระทบ
การปรับตัวด้านความคิด (Cognitive Component)	0.098	0.161	ไม่มีผลกระทบ
การปรับตัวด้านความรู้สึก (Affective Component)	0.074	0.293	ไม่มีผลกระทบ
การปรับตัวด้านพฤติกรรม (Behavior Component)	0.099	0.158	ไม่มีผลกระทบ
การปรับตัวในภาพรวม	0.106	0.130	ไม่มีผลกระทบ

ตารางที่ 4.21 ผลการทดสอบสมมุติฐาน พบว่า การสื่อสารภายใต้วัฒนธรรมเจ้าบ้าน (Host Communication Competence) ไม่มีผลกระทบต่อการปรับตัวทั้งในภาพรวมและรายด้านการปรับตัวของครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร

สมมุติฐานที่ 4 สิ่งที่ติดตัวผู้แปลกหน้า (Predisposition) มีผลกระทบต่อการปรับตัวของครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 4.22 การแสดงผลกระทบสิ่งที่ติดตัวผู้แปลกหน้า (Predisposition) มีผลกระทบต่อการปรับตัวของครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร

	สิ่งที่ติดตัวผู้แปลกหน้า(Predisposition)		
	r	Sig.	ผลกระทบ
การปรับตัวด้านความคิด (Cognitive Component)	0.033	0.634	ไม่มีผลกระทบ
การปรับตัวด้านความรู้สึก (Affective Component)	-0.051	0.471	ไม่มีผลกระทบ
การปรับตัวด้านพฤติกรรม (Behavior Component)	-0.011	0.874	ไม่มีผลกระทบ
การปรับตัวในภาพรวม	-0.017	0.813	ไม่มีผลกระทบ

ตารางที่ 4.22 ผลการทดสอบสมมุติฐาน พบว่า การสื่อสารด้านสิ่งที่ติดตัวผู้แปลกหน้า (Predisposition) ไม่มีผลกระทบต่อการปรับตัวทั้งในภาพรวม และรายด้านการปรับตัวของครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาผลกระทบการสื่อสารต่างวัฒนธรรมที่มีต่อการปรับตัวของครูชาวจีนที่สอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร ครั้งนี้ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ 3 ประการด้วยกันดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับการสื่อสารต่างวัฒนธรรมของครูชาวจีนที่สอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาระดับการปรับตัวของครูชาวจีนที่สอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาผลกระทบของการสื่อสารต่างวัฒนธรรมต่อการปรับตัวของครูชาวจีนที่สอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากครูชาวจีนที่สอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานครจำนวน 206คนวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าความถี่ (Frequencies) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์(Pearson Correlation)

5.1สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีจำนวน 122 คนคิดเป็นร้อยละ 59.22ส่วนใหญ่มียุไม่เกิน 30 ปีจำนวน 163 คนคิดเป็นร้อยละ 79.13ส่วนใหญ่มีสถานภาพเป็นโสดมีจำนวน 157 คนคิดเป็นร้อยละ 76.21 มีระดับการศึกษาสูงสุดคือปริญญาตรี หรือเทียบเท่า มีจำนวน 136 คนคิดเป็นร้อยละ 66.02ส่วนใหญ่มีระยะเวลาที่สอนภาษาจีนเป็น2-3 ปี มีจำนวน 60 คนคิดเป็นร้อยละ 29.13 รายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท มากที่สุดมีจำนวน 89 คนคิดเป็นร้อยละ 43.20 ส่วนใหญ่สอนที่โรงเรียน มีจำนวน93คนคิดเป็นร้อยละ 45.14

5.1.2ผลการวิเคราะห์ด้านการสื่อสารต่างวัฒนธรรม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสื่อสารต่างวัฒนธรรมในภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการสื่อสารภายในสังคมของกลุ่มชาติพันธุ์ตนเอง(Ethnic Social Communication) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีค่าเฉลี่ยที่ 3.97รองลงมาคือ ด้านความสามารถทางการสื่อสารภายใต้วัฒนธรรมเจ้าบ้าน (Host Communication Competence) มีค่าเฉลี่ยที่ 3.78และด้านการสื่อสาร

ในสังคมของเจ้าบ้าน(Host Social Communication) มีค่าเฉลี่ยที่ 3.31 ในขณะที่ด้านสิ่งที่ติดตัวผู้
 แปลกหน้า (Predisposition)มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 3.12

5.1.3 ผลการวิเคราะห์ด้านการปรับตัว

ผลการวิเคราะห์ด้านการปรับตัวในภาพรวม พบว่า ตัวอย่างที่เป็นครูชาวจีนที่สอน
 ภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร มีการปรับตัวในภาพรวมและรายด้านทั้ง 3 อยู่ในระดับมากเมื่อ
 พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าการปรับตัวด้านความรู้สึก (Affective Component) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด
 รองลงมา คือ การปรับตัวด้านพฤติกรรม (Behavior Component) และการปรับตัวด้านความคิด
 (CognitiveComponent) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการปรับตัวในเรื่องส่วนตัวและเรื่องการ
 ทำงาน พบว่า ตัวอย่างที่เป็นครูชาวจีนที่สอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร มีการปรับตัวในเรื่องงาน
 มากกว่าส่วนตัว แต่เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า มีการปรับตัวด้านความรู้สึก (Affective
 Component) ในเรื่องส่วนตัวมากกว่าเรื่องการทำงาน ในขณะที่มีการปรับตัวด้านความคิด
 (CognitiveComponent)และ การปรับตัวด้านพฤติกรรม (Behavior Component) ในเรื่องการทำงาน
 มากกว่าในเรื่องส่วนตัว

5.1.4 ผลการทดสอบสมมุติฐาน

ผลการทดสอบสมมุติฐาน พบว่า การสื่อสารต่างวัฒนธรรมในภาพรวม มีผลกระทบ
 เชิงบวกกับการปรับตัวด้านความคิด(Cognitive Component) ด้านความรู้สึก (Affective Component)
 และการปรับตัวในภาพรวม ของครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับน้อย
 ในขณะที่มีผลกระทบเชิงบวกต่อการปรับตัวด้านพฤติกรรม (Behavior Component) อยู่ในระดับ
 น้อยที่สุด การสื่อสารต่างวัฒนธรรมด้านการสื่อสารในสังคมของเจ้าบ้าน(Host Social
 Communication) มีผลกระทบเชิงบวกกับการปรับตัวด้านพฤติกรรม (Behavior Component) และ
 การปรับตัวในภาพรวม ของครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับปานกลาง
 ในขณะที่มีผลกระทบเชิงบวกต่อการปรับตัวด้านความคิด (CognitiveComponent) และการปรับตัว
 ด้านความรู้สึก (Affective Component) อยู่ในระดับน้อย ในขณะที่การสื่อสารต่างวัฒนธรรมด้าน
 การสื่อสารภายใต้วัฒนธรรมเจ้าบ้าน(Host Communication Competence) และด้านสิ่งที่ติดตัวผู้
 แปลกหน้า(Predisposition) ไม่มีผลกระทบต่อการปรับตัวทั้งในภาพรวม และรายด้านการปรับตัว
 ของครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานครทั้งในภาพรวมและรายด้าน

5.2 อภิปรายผล

ในการศึกษาผลกระทบระหว่างการสื่อสารต่างวัฒนธรรมกับการปรับตัวของครูชาวจีนที่สอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานครครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปราย ดังนี้

5.2.1 การสื่อสารต่างวัฒนธรรม

ผลการวิเคราะห์การสื่อสารต่างวัฒนธรรมในภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการสื่อสารภายในสังคมของกลุ่มชาติพันธุ์ตนเอง (Ethnic Social Communication) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูชาวจีนที่สอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มาอยู่ได้ไม่นาน จึงยังไม่ค่อย มีเพื่อนคนไทยที่สนิท หรืออาจจะยังไม่คุ้นเคยกับงานและนักเรียนไทย จึงไว้ใจกับเพื่อนคนจีนที่เป็นชาติเดียวกันมากกว่า ส่งผลให้เมื่อมีปัญหาจะปรึกษาเพื่อนชาวจีนมากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย C. Ward and A. Rana-Denba (2000) ที่ได้ศึกษาถึงอิทธิพลของวัฒนธรรมชาติพันธุ์ตนเอง และอิทธิพลของวัฒนธรรมเจ้าบ้านที่มีผลต่อการปรับตัวของผู้แปลกหน้า นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า มีการสื่อสารต่างวัฒนธรรมด้านการสื่อสารภายในวัฒนธรรมเจ้าบ้าน (Host Communication Competence) อยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนที่กรุงเทพมหานครส่วนใหญ่พูดภาษาไทยได้ อ่านและเขียนภาษาไทยได้บ้าง ซึ่งสอดคล้องกับ Liang Shenhui (2008) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ให้สัมผัสกับชีวิตของคนเจ้าบ้าน และต้องมีท่าที่เป็นมิตรภาพและเคารพเพื่อให้ตัวเองเข้าไปในชีวิตของพวกเขาโดยเร็วที่สุด ให้ปฏิบัติจะได้เข้าใจประเพณีและวัฒนธรรมสังคมของท้องถิ่น ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับการแพร่กระจายของวัฒนธรรมอีกวิธีหนึ่ง จะเป็นประโยชน์ต่อสถานการณ์การเรียนรู้ของตัวเอง และยังช่วยด้านการสอนด้วยซึ่งสามารถสื่อสารกับคนไทยได้และคุ้นเคยกับการทักทายแบบไทยมากขึ้น ผลการวิจัยยัง พบว่า การสื่อสารต่างวัฒนธรรมด้านการสื่อสารในสังคมของเจ้าบ้าน (Host Social Communication) และด้านสิ่งที่ติดตัวผู้แปลกหน้า (Predisposition) อยู่ในระดับปานกลาง ผลการศึกษาด้านสื่อสารในสังคมเจ้าบ้าน พบว่า มีการคุยกันและฟังเพลงไทยอยู่แต่ยังไม่มีส่วนร่วมถึงไปเที่ยวกันและดูโทรทัศน์กัน อาจเพราะว่าอยู่ในโรงเรียน สถานบัน และมหาวิทยาลัยทำให้มีเพื่อนที่ทำงานเป็นคนไทยจึงต้องมีการทักทายพูดคุยกับคนไทย อีกทั้งยังต้องสื่อสารภาษาไทยกับนักเรียนไทยที่มาเรียนภาษาจีนและยังไม่สามารถใช้ภาษาจีนได้คล่อง จึงจำเป็นต้องใช้ภาษาไทยช่วยในการสอนด้วย ส่วนการที่ดูหนังฟังเพลงไทยมากกว่าดูโทรทัศน์อาจเพราะปัญหาเรื่องภาษาที่ไม่สามารถฟังข่าวรู้เรื่องและเข้าใจได้ทั้งหมด จึงมีการสื่อสารด้านนี้น้อย สำหรับการสื่อสารต่างวัฒนธรรมด้านสิ่งที่ติดตัวผู้แปลกหน้า (Predisposition) มีค่าเฉลี่ยโดยรวมน้อยที่สุด อาจเนื่องจากครูชาวจีนที่มาอยู่ในกรุงเทพมหานคร ก่อนที่จะเข้ามาอยู่ในวัฒนธรรมใหม่ มีการเตรียมที่เรียนภาษาไทยมาก่อนที่มาสอน แต่ไม่ได้เรียนรู้วัฒนธรรมไทยและประวัติศาสตร์ไทยมากนัก อาจเพราะ

คิดว่าเป็นประเทศที่ใกล้ชิด และเป็นชาวอาเซียนเหมือนกันจึงไม่ได้มีการเตรียมตัวด้านนี้ ส่วนที่มีเพื่อนคนไทยน้อยอาจเพราะคนไทยที่ไปอยู่ในประเทศจีนยังไม่ทั่วถึงทุกเมืองอีกทั้งคนจีนยังไม่นิยมเล่น Facebook หรือMSN ซึ่งเป็นที่นิยมของคนไทย จึงไม่ค่อยมีเพื่อนคนไทยก่อนที่มาจากกรุงเทพมหานคร

5.2.2 การปรับตัว

ผลการวิเคราะห์ด้านการปรับตัว พบว่า ตัวอย่างที่เป็นครูชาวจีนที่สอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร มีการปรับตัวในภาพรวมและรายด้านทั้ง 3 อยู่ในระดับมาก ซึ่งผลที่ได้โดยรวมจะสอดคล้องกับแนวคิดการปรับตัวของ Kim (1995) ที่กล่าวว่าความสามารถทางการสื่อสารทั้งในแง่ของความคิด ความรู้สึกและการแสดงพฤติกรรมมีผลต่อการปรับตัว เมื่อพิจารณาเป็นประเด็นย่อยพบว่าเรื่องการปรับตัวด้านความรู้สึก (Affective Component) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของภริดา โกเชก (2548) ที่ได้ศึกษาเรื่องการปรับตัวทางวัฒนธรรมของคนข้ามชาติชาวพม่า ผลศึกษารุ่นนี้ ยังพบว่า ตัวอย่างที่เป็นครูชาวจีนที่สอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานครมีการปรับตัวด้านความรู้สึกสูงสุด อาจเนื่องจากครูชาวจีนที่เข้ามาอยู่ร่วมกับคนไทยต่างวัฒนธรรม และมีความรู้สึกที่ดีต่อกัน ซึ่งเป็นแรงผลักดันที่ส่งผลให้เกิดปรับตัวด้านความรู้สึก (Affective Component) สูงสุด รองลงมา คือ มาตรการปรับตัวด้านพฤติกรรม (Behavior Component) มากกว่า การปรับตัวด้านความคิด (Cognitive Component) มีการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารและอธิบายให้นักเรียนมากขึ้น อาจเพราะการใช้ภาษาไทยในการสอนเป็นช่องทางหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนไทยเข้าใจภาษาจีนได้มากขึ้น สามารถใช้ในการอธิบายให้นักเรียนไทยที่ไม่สามารถใช้ภาษาจีนได้เลยเรียนภาษาจีนได้ดีขึ้น เข้าใจได้ง่ายขึ้น ถ้าครูจีนรู้ภาษาไทยดีก็อาจเป็นกำลังใจหรือกระตุ้นให้นักเรียนไทยเรียนภาษาจีนได้ดีขึ้นจึงมีการปรับตัวด้านนี้มาก ส่วนการปฏิบัติตามประเพณีไทยมีน้อย อาจเนื่องมาจากไม่เข้าใจประเพณีไทยว่าควรมีการปฏิบัติตนอย่างไร อาจกลัวว่าจะทำผิด หรืออาจเพราะว่าครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มาอยู่ในกรุงเทพมหานครยังไม่นานมากนัก ยังไม่สนิทกับเพื่อนคนไทยที่ทำงานด้วยกัน และยังไม่เข้าใจภาษาไทยดีนักจึงมีการปรับตัวด้านนี้น้อย

5.2.3 ผลการทดสอบสมมุติฐาน

ผลการทดสอบสมมุติฐาน พบว่า การสื่อสารต่างวัฒนธรรมในภาพรวม และการสื่อสารต่างวัฒนธรรมด้านการสื่อสารในสังคมของเจ้าบ้าน (Host Social Communication) มีผลกระทบต่อปรับตัวกรุงเทพมหานครด้านความคิด (Cognitive Component) ด้านความรู้สึก (Affective Component) และการปรับตัวในภาพรวม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Kim (1995) และ

งานวิจัยของจามจุรี ผดุงชีวิต (Jarmjuree Padunchewit, 1997) ที่พบว่า ความสามารถทางการสื่อสารมีผลในเชิงบวกต่อการปรับตัวของผู้จัดการชาวอเมริกาที่ทำงานในประเทศไทย อาจเนื่องจากการสื่อสารกับคนไทยจะได้เรียนรู้วัฒนธรรม ค่านิยม รูปแบบต่างๆ จึงทำให้ปรับตัวได้ดีขึ้น ส่วนการสื่อสารต่างวัฒนธรรมด้านการสื่อสารภายในสังคมของกลุ่มชาติพันธุ์ตนเอง (Ethnic Social Communication) ด้านการสื่อสารภายใต้วัฒนธรรมเจ้าบ้าน (Host Communication Competence) และด้านสิ่งที่ติดตัวผู้แปลกหน้า (Predisposition) ไม่มีผลกระทบกับการปรับตัวของครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร อาจเพราะสิ่งที่เรียนในเมืองจีนพอมายังเมืองไทยไม่ตรงกับที่เรียนมา อาจเนื่องจากข้อมูลที่เรียนมาล้าสมัย นอกจากนี้ ยังเรียนกับครูคนไทยมิใช่คนไทย อาจทำให้การรับรู้เกี่ยวกับเมืองไทยไม่ตรงกับความเป็นจริงได้ หรือไม่สามารถเรียนรู้วัฒนธรรมไทยที่แท้จริงได้ อีกทั้งระยะเวลาในการเรียนค่อนข้างสั้นและความเข้มข้นของการเรียนยังไม่มากพอ จึงทำให้ด้านสิ่งที่ติดตัวผู้แปลกหน้า (Predisposition) ไม่มีผลกระทบต่อการปรับตัวของครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

จากผลการวิจัยสามารถนำมาเสนอแนะได้ ดังนี้

1. ผลการวิจัย พบว่า การสื่อสารต่างวัฒนธรรมในภาพรวม และการสื่อสารต่างวัฒนธรรมด้านการสื่อสารในสังคมของเจ้าบ้าน (Host Social Communication) มีผลกระทบเชิงบวกต่อการปรับตัวด้านความคิด (Cognitive Component) ด้านความรู้สึก (Affective Component) และการปรับตัวในภาพรวมของครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร ดังนั้น ครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนควรคบหาเป็นเพื่อนกับคนไทยมากขึ้น หรืออาจจะไปเที่ยวกับเพื่อนคนไทยมากขึ้น เพื่อช่วยให้เรียนรู้วัฒนธรรมของคนไทยที่แท้จริงจะช่วยให้สามารถปรับตัวได้ดีขึ้น

2. ผลการวิจัย ยังพบว่า ครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานครมีการสื่อสารต่างวัฒนธรรมด้านสิ่งที่ติดตัวผู้แปลกหน้า (Predisposition) น้อยที่สุด ดังนั้น ก่อนที่มาสอนภาษาจีนในประเทศไทยควรให้หาโอกาสทำความรู้จักกับคนไทย เพื่อที่จะได้เรียนรู้วัฒนธรรม และความเป็นอยู่จากคนไทย โดยอาจไปร่วมงานกิจกรรมเกี่ยวกับประเทศไทยที่มหาวิทยาลัยในประเทศจีน จัดขึ้น หรือให้เพื่อนที่อยู่ในประเทศไทยอยู่แนะนำ ให้ให้มีโอกาสได้เรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม และความเป็นอยู่ของคนไทยที่แท้จริง

3. ผลการวิจัย พบว่า ครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานครมีการปรับตัวด้านความคิดน้อยที่สุด โดยเฉพาะในเรื่องของการคิดว่าความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นเกิดจากการมาสอนอยู่ใน

ประเทศไทยดังนั้น ก่อนที่จะมาสอนที่กรุงเทพมหานครหรือประเทศไทย ครูชาวจีนควรที่จะศึกษาและสอบถามเกี่ยวกับเรื่องของค่าตอบแทนให้ชัดเจน และเรียนรู้ลักษณะงานหรือสภาพแวดล้อมในงานให้มากขึ้น หรืออาจมีการจัดสัมมนาโดยให้ครูชาวจีนที่เคยมีประสบการณ์สอนในประเทศไทยมาพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับครูชาวจีนที่ต้องการจะเดินทางมาสอนในประเทศไทย ซึ่งจะช่วยให้มีการปรับตัวด้านนี้ได้ดียิ่งขึ้น

5.4 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยในครั้งต่อไป ควรจะมีการใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์ หรือการสังเกตอย่างมีส่วนร่วมเพื่อให้เข้าใจถึงการปรับตัวของครูชาวจีนในเชิงลึกให้มากขึ้น และอาจมีการเปรียบเทียบการปรับตัวระหว่างครูชาวจีนที่สอนภาษาจีนในประเทศไทยกับประเทศอื่นๆ ด้วย
2. การวิจัยในครั้งต่อไป ควรเน้นเรื่องการปรับตัวด้านงานให้มากขึ้น

กรม
การ
การ
การ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

ข้อมูลครูชาวจีนที่เข้ามาสอนในประเทศไทย. สืบค้นเมื่อ 21 เมษายน 2556, จาก <http://wp.doe.go.th/>

ข้อมูลอาจารย์ชาวจีนในไทย. สืบค้นเมื่อ 21 เมษายน 2556, จาก <http://www.moe->

news.net/index.php?option=com_content&task=view&id=1500&Itemid=170

ข้อมูลอาจารย์ชาวจีนในไทย. สืบค้นเมื่อ 22 เมษายน 2556, จาก

http://news.xinhuanet.com/world/2012-05/11/c_111936331.htm

ความหมายวัฒนธรรม. สืบค้นเมื่อ 10 กันยายน 2556 จาก

http://www.thaiwisdom.org/p_culture/api/api_1.htm

ดอกบัว. (2555). การศึกษาภาษาจีนในประเทศไทย ตอนที่ 3. สืบค้นเมื่อ 21 เมษายน 2556, จาก

<http://www.oknation.net/blog/print.php?id=805769>

นโยบายส่งเสริมการเรียนภาษาจีน. สืบค้นเมื่อ 21 เมษายน 2556, จาก www.krobkruakao.com/

[ข่าว/56127/นายกฯเปิดโครงการครูอาสาสมัครสอนภาษาจีน%20html](http://www.krobkruakao.com/ข่าว/56127/นายกฯเปิดโครงการครูอาสาสมัครสอนภาษาจีน%20html)

นิภา นิชชายน. (2529). การปรับตัวและบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ: สารศึกษา.

เนาวรัตน์ พลาไยน้อย และศุภาวัฒน์ พลาไยน้อย. (2527). ผลกระทบของการพัฒนาที่บีบต่อปัญหาและ

ความต้องการของผู้สูงอายุ. *ประชากรศึกษา*. 8, 17-30.

วรรณกนก สุภวรรณรัตน์. (2548). กระบวนการปรับตัวในการสื่อสารองค์กรของผู้บริหาร

ชาวต่างชาติ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วรินทร์ สมบุญมา. (2551). การเปรียบเทียบการปรับตัว เพื่อสู่ความเป็นเลิศและภาวะผู้นำระหว่าง

นักธุรกิจอิสระที่ประสบความสำเร็จในอาชีพระดับสูงและต่ำ: กรณีศึกษา บริษัทอมตะ

อินเตอร์ เนชั่นเนล เน็ตเวิร์ค จำกัด (มหาชน) เชียงใหม่ (การค้นคว้าอิสระปริญญา

มหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ภาษาต่างประเทศ

Gudykunst,W.B.(2001). *Asian American Ethnicity and Communication*. Thousand oaks, CA.

USA: Sage.

Gudykunst,W.B., & Kim, Y.Y. (1992). *Communicating withstrangers*. USA: Mcgraw-Hill.Inc.

- Harry, C. T. (1971). *Attitude and Attitude Change*. New York: John Wiley and Sons I.
- Jandt, F. E. (1998). *Intercultural Communication: An Introduction* (2 ed.) California: Sage Publications, Ind.
- Kim, Y.Y. (1994). Cross-cultural adaptation: an integrative theory. In Wiseman, R.L. (ed.), *Intercultural communication theory*, 170-193.
- Kim, Y.Y. (1995). Cross-Cultural Adaptation: an integrative theory. In Wiseman, R. L. (ed.). *Intercultural Communication Theory*, 170-193.
- Kim, Y.Y. (2001). Adapting to new culture. In Samovar, L. A & Porter, R.E. (ed.). *Intercultural Communication*, 376-393.
- Rubens, B.D., & Stewart, L.P. (1998). *Communication and human behavior*. Allyn and Bacon.
- Ting-toomey, S. (1999). *Communication Across Cultures*. New York: The Guildford press.

ด
ร
ค
น
ว
ก

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

问卷调查

เรื่อง“ผลกระทบของการสื่อสารต่างวัฒนธรรมที่มีต่อการปรับตัวของครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร” 关于在泰中国人教学过程中跨文化信息对适应性影响的研究

คำอธิบาย

แบบสอบถามนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษา “ผลกระทบของการสื่อสารต่างวัฒนธรรมที่มีต่อการปรับตัวของครูชาวจีนที่มาสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร” ผลที่ได้จะนำมาเป็นแนวทางการปรับปรุง และพัฒนากระบวนการในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อความมีประสิทธิภาพในการทำงานในอนาคตต่อไป แบบสอบถามมีจำนวน 6 หน้า โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไป

ส่วนที่ 2 การสื่อสารต่างวัฒนธรรม

ส่วนที่ 3 การปรับตัว

ผู้ศึกษาขอความร่วมมือจากทุกท่าน โปรดตอบแบบสอบถามโดยให้ข้อมูลที่เป็นจริงและตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ ข้อมูลที่ได้จากท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับการประมวลผลและนำมาใช้ประกอบการกำหนดแนวทางภายใต้การปรับตัวของพนักงานต่อไป

尊敬的先生/女士：

您好！感谢您在百忙中抽出时间填写这份问卷！

本问卷仅供学术研究之用，您提供的个人信息或个人观点都将受到严格保密。

您只需仔细阅读每个问题，并根据自己的真实生活感受答复即可。如果您在填写过程中有任何疑问，请随时与研究者取得联系，联系方式：

E-mail:ann-xc@hotmail.com

您的填写将对此研究有很大的贡献，衷心感谢您的支持与合作。

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม **第一部分：个人信息**

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง O ที่ตรงกับท่านมากที่สุดเพียงคำตอบเดียว

请根据个人真实信息填写

1. เพศ 性别 1.O ชาย 男 2.O หญิง 女
2. อายุ 年龄
 - 1.O ไม่เกิน 30 ปี 不到三十岁 2.O 31-40ปี 三十到四十岁
 - 3.O มากกว่า 40 ปี 大于 40 岁
3. สถานภาพ 婚姻 1. O โสด 单身 2.O สมรส 已婚 3.O หย่า/หม้าย 离婚
4. ระดับการศึกษาสูงสุด 最高学历
 1. O ต่ำกว่าปริญญาตรี 低于本科 2. O ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า 本科
 3. O สูงกว่าปริญญาตรี 高于本科
5. ระยะเวลาที่ท่านสอนภาษาจีนในองค์กรหรือหน่วยงานที่ท่านทำงานด้วยในปัจจุบัน 您在现在教书的地方任教了多久
 1. O มากกว่า 6 เดือนแต่น้อยกว่า 1 ปี 大于六个月 2. O 1-2 ปี 一年到两年
 3. O 2-3 ปี 两年到三年 4. O มากกว่า 3 ปีขึ้นไป 多于三年
6. ปัจจุบันท่านสอนที่ใดเป็นหลัก (เลือกตอบได้เพียงข้อเดียว) 现任教于哪里 (只能选一项)
 1. O โรงเรียน 学校 2.O สถาบันอุดมศึกษา 大学
 3. O สถาบันภาษา 语言中心
7. รายได้รวมโดยเฉลี่ยของท่านต่อเดือน 大概的月薪 (泰铢)
 1. O ไม่เกิน 20,000 บาท 不到两万 2. O 20,001-30,000 บาท 两万零一到三万
 3. O 30,001-40,000 บาท 三万零一到四万
 4. O 40,001-50,000 บาท 四万零一到五万
 5. O ตั้งแต่ 50,001 บาทขึ้นไป 五万以上

ส่วนที่ 2 การสื่อสารต่างวัฒนธรรม 第二部分: 跨文化的沟通

การสื่อสารภายใต้สังคมเจ้าบ้าน การสื่อสารภายใต้สังคมของกลุ่มชาติพันธุ์ตนเอง
ความสามารถในการสื่อสารภายใต้วัฒนธรรมเจ้าบ้าน และสิ่งที่ติดตัวผู้แปลกหน้าก่อนที่จะเข้ามาอยู่
ในวัฒนธรรมใหม่ 与当地文化沟通 与本国文化的沟通 受文化影响
下的交流能力和自身进入新文化所带来的东西的研究

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด 选择请用 ✓
มากที่สุด=5 非常多 มาก=4 多 ปานกลาง=3 一般 น้อย=2 少 น้อยที่สุด=1 非常少

การสื่อสารภายใต้สังคมเจ้าบ้าน 与泰国文化本地的沟通	5	4	3	2	1
1. ในชีวิตประจำวันท่านคุยกับคนไทยเป็นประจำ 您在生活中常跟泰国人聊天					
2. ท่านไปเที่ยวสถานที่ต่างๆกับคนไทยเสมอ 您常跟泰国人去玩					
3. ท่านดูรายการโทรทัศน์ที่เป็นภาษาไทยเป็นประจำ 您常看泰文的电视					
4. ท่านดูหนังไทยและฟังเพลงไทยเป็นประจำ 您常看泰国电影跟泰文歌曲					
การสื่อสารภายใต้สังคมของกลุ่มชาติพันธุ์ตนเอง 与自己的本国文化的沟通	5	4	3	2	1
1. ช่วงเริ่มต้นที่อยู่ประเทศไทยท่านมักจะปรับทุกข์หรือ ระบายความรู้สึกต่างๆกับเพื่อนคนจีนมากกว่าเพื่อนชาวไทย 您跟中国朋友交心多过泰国朋友					
2. ช่วงเริ่มต้นที่อยู่ประเทศไทยท่านมักจะรับข้อมูลข่าวสาร จากเพื่อนคนจีนมากกว่าเพื่อนคนไทย 来泰之初您从中国 朋友那得到各方面的信息多过泰国朋友					
3. ท่านมักจะไว้วางใจเพื่อนคนจีนมากกว่าคนไทย 您总是信任中国朋友多过于信任泰国朋友					

4. ท่านมักจะดูหนังจีนและฟังเพลงจีนมากกว่าดูหนังไทยและฟังเพลงไทย 来泰之初您看中国电影及歌曲多过泰国电影及歌曲					
ความสามารถในการสื่อสารภายใต้วัฒนธรรมเจ้าบ้าน 在泰国文化影响下的交流能力	5	4	3	2	1
1. ท่านพูดภาษาไทยได้อย่างคล่อง 您泰语说得很流利					
2. ท่านมีความเชื่อบุคคลแบบคนไทย 你像泰国人一样信奉知恩图报					
3. เมื่อทักเจอเพื่อนหรือคนที่รู้จักท่านจะทักทายแบบไทยด้วยการไหว้หรือกล่าวคำว่า สวัสดี 当您跟朋友或认识的人打招呼时用“合十礼”或说泰语的“你好”					
4. ท่านอ่านและเขียนภาษาไทยได้คล่อง 您读写泰语流利					
สิ่งที่ติดตัวผู้แปลกหน้าก่อนที่จะเข้ามาอยู่ในวัฒนธรรมใหม่ 自身进入新的文化所带来的东西	5	4	3	2	1
1. ท่านเรียนภาษาไทยมาก่อนที่จะเข้ามาทำงานในประเทศไทย 您来泰工作前曾学过泰语					
2. ท่านเรียนรู้วัฒนธรรมไทยมาก่อน ที่จะเข้ามาทำงานในประเทศไทย 您来泰工作前了解了泰国文化					
3. ท่านศึกษาประวัติศาสตร์ไทยมาก่อน ที่จะเข้ามาทำงานในประเทศไทย 您来泰工作前了解了泰国的历史					
4. ท่านมีเพื่อนชาวไทยมาก่อนที่จะเข้ามาทำงานในประเทศไทย 您来泰工作前有泰国朋友					

ส่วนที่ 3 การปรับตัว 第三部分：适应性

ด้านความคิดด้านความรู้สึกและด้านพฤติกรรม 想法感觉跟行为的适应性的研究

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด 选择请用 ✓
มากที่สุด=5 非常多 มาก=4 多 ปานกลาง=3 一般 น้อย=2 少 น้อยที่สุด=1 非常少

การปรับตัวด้านความคิด 想法适应性	5	4	3	2	1
1. ท่านคิดว่าจะไปร่วมงานประเพณีต่างๆของคนไทย ถ้าคนไทยชวน 如果有泰国人邀请，您会去参加泰国风俗活动					
2. ท่านคิดว่าจะแต่งกายตามแบบคนไทยได้ 您想跟泰国人的打扮一样					
3. ท่านคิดว่าจะอยู่ในประเทศไทยอย่างมีความสุข ถ้าคนไทยให้การยอมรับกับท่านเป็นส่วนหนึ่งของสังคม 您认为如果被泰国人接受，在泰国会很幸福					
4. ท่านคิดว่าการพูดภาษาไทยให้ชัดเจนเหมือนคนไทยเป็นเรื่องสำคัญต่อการเป็นครูสอนภาษาจีนให้นักเรียนไทย 您认为把泰语说得跟泰国人一样好很重要，可以帮助教学					
5. ท่านคิดว่าความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นเกิดจากการมาสอนอยู่ในประเทศไทย 您认为在泰国教书生活水平比较高					
6. ท่านคิดว่าการปรับตัวการสอนให้เข้ากับให้เข้ากับนักเรียนไทยเป็นประโยชน์กับท่าน 您认为改变教书方式适应学生对您有利					
การปรับตัวด้านความรู้สึก 感觉的适应性	5	4	3	2	1
1. ท่านรู้สึกดีใจเมื่อได้มีส่วนร่วมในงานประเพณีต่างๆของไทย 参与泰国各种风俗活动时您觉得很高兴					
2. ท่านรู้สึกดีใจที่สามารถพูดคุยกับนักเรียนไทยได้รู้เรื่อง 如果能跟学生沟通顺畅您会觉得很高兴					

3. ท่านรู้สึกพอใจในความเป็นอยู่ที่เปลี่ยนแปลงจากเดิม 您很乐意改变原来的生活方式					
4. ท่านรู้สึกภูมิใจที่การสอนของท่านได้รับการยอมรับจากคนไทย 当您的教学受到泰国人认可的时候您很高兴					
5. ท่านรู้สึกพอใจค่าตอบแทนและงานในปัจจุบัน 您对您现在的报酬跟工作都很满意					
6. ท่านรู้สึกเป็นเกียรติที่ได้เรียนรู้วัฒนธรรมไทยจะได้ช่วยในการสอนและเข้านักเรียนไทยมากขึ้น 您觉得能学习泰国文化是一件光荣的事，能帮助教学并能更加了解学生					
การปรับตัวด้านความพฤติกรรม 行为的适应性	5	4	3	2	1
1. ท่านเรียนรู้เรื่องราวต่างๆในประเทศไทยเพื่อประโยชน์ในการสอนและการดำเนินชีวิตประจำวัน 为了以后更好的生活您会努力学习很多泰国的东西					
2. ท่านชอบดูรายการ TV ของไทย 您喜欢看泰文的节目					
3. ท่านปฏิบัติตามประเพณีไทยมากขึ้น 您会越来越多地按照泰国风俗做事					
4. ท่านใช้ภาษาไทยช่วยอธิบายในการสอนเป็นประจำ 您全部用泰语帮助教学					
5. ท่านใช้ภาษาไทยเพื่อการติดต่อสื่อสารกับนักเรียนมากขึ้น 为了跟学生多点交流您使用泰语越来越多					
6. ท่านปรับวิธีการสอนเพื่อให้เหมาะสมกับนักเรียนไทย 您会改变自己的教学方式，使其更适合学生					

ขอขอบคุณทุกท่าน ที่กรุณาตอบแบบสอบถามนี้
衷心感谢您帮忙回答这份问卷

ประวัติผู้เขียน

สกุล - ชื่อ

MISS HUANG XICHANG

ประวัติการศึกษา

ปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ (สาขาธุรกิจระหว่างประเทศ)
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์